

ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

Το επιφώνημα δεν είναι εύκολο να οριστεί στην αρχαία ελληνική γλώσσα ως προς τη θέση, τη λειτουργία και τη χρήση του. Στην αρχαιότητα παρατηρείται μια σύγχυση στην ορολογία, καθώς ο όρος επιφώνημα χρησιμοποιείται κυρίως στη ρητορική τέχνη με τη σημασία του γνωμικού, το οποίο τίθεται στο τέλος της φράσης ή του λόγου, συγκεφαλαιώνοντας τα προηγούμενα και κοσμώντας τον λόγο. Με βάση τις σύγχρονες γλωσσολογικές θεωρίες έχει επικρατήσει ο όρος επιφωνηματική φράση ως πληρέστερος, εφόσον προϋποθέτει την ένταξη του επιφωνήματος στο συγκείμενό του περιβάλλον λεξιλογικό και σημασιολογικό. Επιπλέον, βασικός είναι ο ρόλος των εξωγλωσσικών (χειρονομίες, έκφραση προσώπου) και των παραγλωσσικών (ποιότητα φωνής, επιτονισμός) στοιχείων για τη σημασία, τα οποία ωστόσο δεν υπάρχουν στην αρχαία ελληνική, με αποτέλεσμα η μελέτη των επιφωνηματικών φράσεων να καθίσταται δυσχερέστερη, καθώς επικρατεί στα χειρόγραφα σύγχυση στην ορθογραφία κάποιων επιφωνημάτων.

Οι επιφωνηματικές φράσεις αποτελούν μια αυθόρμητη, ενστικτώδη αντίδραση σε κάποιο ερέθισμα και εκφράζουν συναισθήματα κυρίως στον προφορικό λόγο, οι οποίες στη συνέχεια ενσωματώνονται και στη λογοτεχνία. Βασική διαπίστωση στη χρήση των επιφωνηματικών φράσεων αποτελεί η πολυσημία τους, γιατί δεν υπάρχει αντιστοιχία ένα προς ένα ήχου και νοήματος. Συνήθως όμως από τα συναφή σημασιολογικά πεδία στα οποία εντάσσονται προκύπτουν και οι κάθε φορά διαφορετικές σημασίες των επιφωνηματικών φράσεων, χωρίς βέβαια να αποκλείεται και η αντίστροφη κατεύθυνση, ένα συναίσθημα να αποδίδεται με περισσότερες από μία επιφωνηματικές φράσεις.

Βασικό στοιχείο των επιφωνηματικών φράσεων αποτελούν οι παράγωγες λέξεις από επιφωνήματα λέξεις (ρήματα, ουσιαστικά, επίθετα, επιρρήματα), ωστόσο οι επιφωνηματικές φράσεις χρησιμοποιούνται συνήθως σε πρωτοπρόσωπη αφήγηση (ευθύς λόγος), ενώ οι παράγωγες λέξεις σε τριτοπρόσωπη (ευθύς ή πλάγιος λόγος). Ως προς τη θέση τους στον στίχο, οι επιφωνηματικές φράσεις τοποθετούνται στην αρχή ή στο τέλος και σπανιότερα στη μέση του στίχου, ενώ κάποιες φορές μία επιφωνηματική φράση καλύπτει ολόκληρο τον στίχο για να μεταφέρει το κατά το δυνατόν μεγαλύτερο νοηματικό βάρος.

Τα ομηρικά έπη σε σχέση με τους δραματικούς ποιητές εμφανίζονται λίγες και συγκεκριμένες επιφωνηματικές φράσεις, πάντοτε ενταγμένες στους λογότυπους του δακτυλικού εξαμέτρου και πάντοτε στην αρχή του στίχου. Αξιοσημείωτο είναι ότι υπάρχουν πολλά παράγωγα επιφωνηματικών φράσεων, οι οποίες όμως δεν χρησιμοποιούνται στα έπη (π.χ. το οἴμοι δεν απαντά, αλλά τα παράγωγά του οἴμωζω, οἴμωγή χρησιμοποιούνται).

Στη Λυρική Ποίηση λόγω της αποσπασματικότητας των πηγών τα συμπεράσματα είναι επισφαλής. Παρατηρείται μεγαλύτερη ευελιξία στον στίχο και οι επιφωνηματικές φράσεις δεν τίθενται μόνο στην αρχή του στίχου.

Στη Δραματική Ποίηση και συγκεκριμένα στην τραγωδία οι τρεις τραγικοί ποιητές διακρίνονται και ως προς τη χρήση επιφωνηματικών φράσεων, οι οποίες συνήθως τίθενται *extra metrum* με εξαίρεση την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή. Συγκεκριμένα, ο Αισχύλος χρησιμοποιεί πολλές επιφωνηματικές φράσεις, τις οποίες εκφέρουν κυρίως γυναίκες (π.χ. *Χοηφόροι*) και άνδρες βάρβαροι (π.χ. *Πέρσες*). Ο Σοφοκλής χρησιμοποιεί επιφωνηματικές φράσεις, τις οποίες εκφέρουν κυρίως θνητοί άνδρες (π.χ. στην *Αντιγόνη* εκφέρει περισσότερες επιφωνηματικές φράσεις ο Κρέοντας από την *Αντιγόνη*), με εξαίρεση την *Ηλέκτρα*, όπου οι περισσότερες επιφωνηματικές φράσεις εκφέρονται από την ηρώιδα. Ο Ευριπίδης χρησιμοποιεί λιγότερες επιφωνηματικές φράσεις πιθανόν λόγω της επίδρασης της ρητορικής και της σοφιστικής και περισσότερο λέξεις παράγωγες επιφωνηματικών φράσεων σε σκηνές όπου δεν υπάρχει δραματική ένταση. Στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη οι περισσότερες επιφωνηματικές φράσεις εκφέρονται από γυναίκες, ωστόσο στον Αισχύλο από Χορό γυναικών, που εκφράζει συλλογικούς φόβους και συναισθήματα, ενώ στον Ευριπίδη από ηρωίδες γυναίκες προβάλλοντας το ατομικό στοιχείο και τη γυναικεία ψυχολογία. Επίσης, στον Αισχύλο και τον Σοφοκλή οι επιφωνηματικές φράσεις υπερτερούν στα λυρικά μέρη, ενώ στον Ευριπίδη στα διαλογικά, γεγονός το οποίο ίσως σχετίζεται με τον περιορισμό του ρόλου του Χορού στον Ευριπίδη.

Στο Σατυρικό δράμα, αν και το δείγμα είναι ελάχιστο, διαπιστώνονται επιφωνηματικές φράσεις κοινές με την τραγωδία αλλά ενταγμένες σε ανοίκεια συμφραζόμενα με στόχο την πρόκληση γέλιου.

Στην Κωμωδία του Αριστοφάνη οι επιφωνηματικές φράσεις είναι κοινές με την τραγωδία, αλλά επινοούνται και άλλες κατά βάσιν ηχομιμητικές (π.χ. *Βάτραχοι*, *Όρνιθες*). Η μεταγλωσσική λειτουργία των επιφωνηματικών φράσεων είναι

εκτενέστερη, καθώς η παρατραγωδία και η παρωδία τραγικών συμβάσεων και χωρίων αποτελούν πολύ συχνά τον στόχο για την πρόκληση γέλιου.

Οι επιφωνηματικές φράσεις, στοιχεία του προφορικού λόγου, με την ένταξή τους στη λογοτεχνία αποκτούν κωδικοποιημένη λειτουργία και σημασία. Συνιστούν ένα δυναμικό στοιχείο του λόγου για την απόδοση των ανθρώπινων συναισθημάτων τα οποία δεν αλλάζουν, αφού η ανθρώπινη φύση αντιδρά με τον ίδιο περίπου τρόπο στα αντίστοιχα ερεθίσματα. Επιδέχονται όμως εξέλιξης, γιατί δεν αποτελούν χαρακτηριστικό του ύφους μιας συγκεκριμένης κοινωνικής τάξης, ούτε του ενός μόνο φύλου. Από τον Όμηρο ως τους δραματικούς ποιητές η χρήση των επιφωνηματικών φράσεων σταδιακά αυξάνεται και παράλληλα διευρύνονται οι τρόποι εκφοράς τους και οι σημασιολογικές τους αποχρώσεις.

Το Λεξικό Επιφωνηματικών Φράσεων περιλαμβάνει τα επιφωνήματα και τις φράσεις τους που απαντούν στην ποίηση της αρχαϊκής και κλασικής εποχής και κατηγοριοποιούνται ανάλογα με τις σημασίες τους ανά στίχο, όπως αυτές απαντούν στα ποιητικά κείμενα. Η ένταξη του κάθε επιφωνήματος στο συγκεκριμένο λεξιλογικό και σημασιολογικό περιβάλλον, στα συμφραζόμενά του, είναι απαραίτητη για τον προσδιορισμό της σημασίας του, γιατί κύριο χαρακτηριστικό κάθε επιφωνήματος και επιφωνηματικής φράσης είναι η πολυσημία. Κάθε συναίσθημα μπορεί να αποδίδεται με περισσότερα από ένα επιφωνήματα ή επιφωνηματικές φράσεις, καθώς δεν υπάρχει αντιστοιχία ένα προς ένα επιφωνήματος και σημασίας, αλλά κάθε επιφώνημα έχει περισσότερες από μία σημασίες, οι οποίες κατά κύριο λόγο εξαρτώνται από τα σημασιολογικά συμφραζόμενα του επιφωνήματος ή της επιφωνηματικής φράσης.

ΛΕΞΙΚΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΑΣΙΕΣ

ἄ

1. οἶκτος

Ἵμῆρου Ἰλιάς

Λ441 ἄ δειλ' ἦ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος
Λ452 ἄ δειλ' οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Π837 ἄ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς
Ρ201 ἄ δειλ' οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν
Ρ443 ἄ δειλώ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊΐ ἄνακτι
Ω518 ἄ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν

Ἵμῆρου Ὀδύσσεια

κ431 ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τούτων;
λ618 ἄ δειλ', ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις
ξ361 ἄ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμόν ὄρινας
σ389 ἄ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἳ' ἀγορεύεις
υ351 ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
φ86 ἄ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατεΐβητον ἠδὲ γυναικὶ
φ288 ἄ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί

Σημωνίδης Fragmenta

7.76 ἄπυγος, αὐτόκωλος ἄ τάλας ἀνήρ
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται

2. θαυμασμός

Θέογνης, Ἐλεγείαι

1013 Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος

Βακχυλίδης Ἐπίνικοι

3.10 ἄ τρισευδαίμων ἀνήρ

3. διαμαρτυρία

Προμηθεὺς Δεσμώτης

114 ἄ ἄ ἔα ἔα. / τίς ἀχώ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής, /
θεόσυτος, ἦ βρότειος, ἦ κεκραμένη;

Οἰδίπους Τύραννος

1147 ἄ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ

Φιλοκλήτης

1300 ἄ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μὴ φῆς

Ἑλένη

445 ἄ·μὴ προσείλει χεῖρα μῆδ' ὥθει βίᾳ

Βάκχαι

810 ᾶ, / βούλη σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;

Πλούτος

127 ᾶ, μὴ λέγ' ὦ πόνηρε, ταῦτ'. ΧΡ. Ἔχ' ἥσυχος

4. ἐκπληξη**Ἄλκηστις**

526 ᾶ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, ἐς τότ' ἀμβалоῦ

Ἡρακλῆς

629 ᾶ, / οἶδ' οὐκ ἀφιᾶσ' ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων /
τοσῶνδε μάλλον. ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;

Βάτραχοι

759 ᾶ. ΑΙ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα

5. ἀντίστοιχο της προστακτικῆς «σταμάτα»**Θεσμοφοριάζουσαι**

689 ᾶ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὔτος, οὔτος, οὐ μενεῖς;

ᾶ ᾶ**1. σωματικός πόνος****Φιλοκτήτης**

732 ᾶ, ᾶ, ᾶ, ᾶ

739 ᾶ, ᾶ, ᾶ, ᾶ.

ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὦδ' ἔση
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνηκυρῶν

2. τρόμος**Χοηφόροι**

1048 ᾶ, ᾶ / δμωαὶ γυναῖκες· αἶδε, Γοργόνων δίκην

3. ἐκπληξη**Ἀγαμέμνων**

1125 ᾶ, ᾶ, ἰδοῦ ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῆς

Ἄλκηστις

28 ᾶ, ᾶ / τί σὺ πρὸς μελάθροισ; τί σὺ τῆδε πολεῖς;

Ἄνδρομάχη

1076 ᾶ, ᾶ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης

Ἐκάβη

1070 ᾶ, ᾶ, / σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι

Ἡρακλῆς

1051 φόνος ὅσος ὄδ'... Αμ. ᾶ, ᾶ, /διά μ' ὀλεῖτε. <ΧΟ.> κεχυ- /

μένος ἐπαντέλλει

Βάκχαι

586 ᾠ, ᾠ, / τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα διατι- /
νάξεται πεσήμασιν

596 ᾠ, ᾠ, / πῦρ οὐ λεύσσεις, οὐδ' αὐγάζη /
<τόνδε> Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον

Κύκλωψ

565 ᾠ, ᾠ, τί δράσεις; ΣΙ. ἠδέως ἠμύστισα

Σφήκες

1379 ᾠ, ᾠ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβῶν

Πλούτος

1052 ᾠ, ᾠ, / τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'

4. διαμαρτυρία

Μήδεια

1056 ᾠ, ᾠ, / μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάση τάδε

Ὀρέστης

275 ᾠ, ᾠ, / τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα /
πτεροῖς, τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα

Ῥήσος

799 ᾠ, ᾠ, / ὀδύνη με τείρει κούκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας

5. θλίψη

Ῥήσος

749 ᾠ ᾠ ᾠ, / οἶα μ' ὀδύνη τείρει φονίου

6. χαρά

Κύκλωψ

157 ᾠ ᾠ ᾠ, / ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

ᾠ δᾶ

1. φόβος

Προμηθεύς Δεσμώτης

568 ἄλευ' ᾠ δᾶ' φοβοῦμαι

ᾠ ᾠ, ἔ ἔ

1. θλίψη

Προμηθεύς Δεσμώτης

566 ᾠ ᾠ, ἔ ἔ' / χρίει τίς αὐ με τὰν τάλαιναν οἴστρος;

αία**1. απόγνωση****Πέρσαι**

433 αία, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα

αίαῖ**1. απόγνωση****Θέογνης Ἐλεγίαι**

1341 αίαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχρρος, ὅς με φίλοισιν

Βακχυλίδης Ἐπίνικοι

5.153 αίαῖ· πύματον δὲ πνέων δάκρυσα τλά[μων

Βακχυλίδης Fragmenta

2.1 αίαῖ τέκος ἀμέτερον

Σιμωνίδης Ἐπιγράμματα

7.515.1 αίαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τι δὴ ψυχαῖσι μεγάρις

Πέρσαι

257 δάι'. αίαῖ, διαίνεσθε,

270 γὰς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν, αίαῖ.

331 αίαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε

Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

787 αίαῖ, πικρογλώσσους ἀράς

893 αίαῖ δαιμόνιοι

894 αίαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί

Αἴας

430 αίαῖ· τίς ἄν ποτ' ὤεθ' ὦδ' ἐπώνυμον

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

136 αίαῖ, ἰκνοῦμαι. / ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατέρ

152 αίαῖ, δακρύεις. / ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον, / ἄχος ἐφάνη βροτῶν

Οἰδίπους Τύραννος

754 αίαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε

Ἀντιγόνη

1288 αίαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω

1310 δειλαῖος ἐγώ, αίαῖ / δειλαία δὲ συγκέκραμαι δύω

Τραχίνια

968 αίαῖ, ὄδ' ἀναύδατος φέρεται

1081 αίαῖ, ὦ τάλας, αίαῖ, / ἔθαψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὄδ' αὖ

Οιδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

1734 αἰαῖ, δυστάλαινα, / ποῖ δῆτ' αὐθις ᾧδ' ἔρημος ἄπορος / αἰῶνα τλάμον' ἔξω;

Ἄλκηστις

215 <αἰαῖ> ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα

228 αἰαῖ ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε

872 ΑΔ. Αἰαῖ. / ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων

889 αἰαῖ. / ΧΟ. πέρασ δε γ' οὐδὲν ἀλγέων τίθης

Μήδεια

111 αἰαῖ, / ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων / ἄξι' ὀδυρμῶν

143 αἰαῖ, / διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία / βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

277 αἰαῖ· πανώλης ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι

1008 αἰαῖ. ΠΑ. Τάδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις

1009 αἰαῖ μάλ' αὐθις. ΠΑ. μῶν τιν' ἀγγέλων τύχην

1042 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται

Ἰππόλυτος

208 αἰαῖ· / πῶς ἄν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος / καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσάιμαν

806 αἰαῖ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κἀρα

813 αἰαῖ τόλμας, / βιαίως θανοῦσ' ἀνοσίω τε συμφορᾷ

1070 αἰαῖ, πρὸς ἦπαρ· δακρύων ἐγγὺς τόδε

1255 αἰαῖ· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν

1444 αἰαῖ, κατ' ὄσσων κιγχάνει μ' ἤδη σκότος

Ἄνδρομάχη

1072 αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκᾷ

Ἐκάβη

182 αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς. / ΠΟ. ἐξάυδα· μὴ κρύψης δαρὸν

229 αἰαῖ· παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγῶν μέγας

332 αἰαῖ· τὸ δούλον ὡς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ

685 αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον / βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος

Ἰκέτιδες

291 αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον

806 <ΧΟ.> τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ. / <ΑΔ.> αἰαῖ. Χο.

819 αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις;

999 χαλκοτευχοῦς, αἰαῖ, Καπανέως. / πρὸς δ' ἔβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν / οἴκων

ἐκβακχευσάμενα

1148 αἰαῖ τύχας· ἄλις γόων / ἄλις <δ'> ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν

Ἡρακλῆς

898 αἰαῖ κακῶν. ΧΟ. αἰαῖ δῆτα τὸν γεραῖον ὡς στένω / πατέρα τάν τε παιδοτρόφον

900 αἰαῖ δῆτα τὸν γεραῖον ὡς στένω

913 ΑΓ. τεθνᾶσι παῖδες. ΧΟ. αἰαῖ. / ΑΓ. στενάζεθ' ὡς στενακτά

1025 αἰαῖ, τίνα στεναγμὸν / ἢ γόον ἢ φθιτῶν ᾧδαν ἢ τίν' Ἄι- / δα χορὸν ἀχήσω;

1067 ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον. ΑΜ. ὦμοι. / ΧΟ. σέθεν τε παιδὸς. ΑΜ. αἰαῖ. /

ΧΟ. ᾧ πρέσβυ. ΑΜ. σίγα σίγα.

1140 αἰαῖ · στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος

Ἦων

756 αἰαῖ · τὶ δρῶμεν; θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

1477 αἰαῖ · πέφυκα δυσγενῆς. μήτηρ, πόθεν;

Τρωάδες

130 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις / τὰν Μενελάου μετανισόμεναι / στυγνὰν ἄλοχον

241 αἰαῖ, τίν' ἦ / Θεσσαλίας πόλιν Φθιάδος εἶπας

579 αἰαῖ. AN. τῶνδ' ἀλγέων / EK. ὦ Ζεῦ. AN. καὶ συμφορᾶς

628 αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.

1229 στέναζε, μάτερ. EK. αἰαῖ. / XO. νεκρῶν ἴακχον

722 αἰαῖ μάλ'· οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

146 μολπᾶς [βοᾶν] ἀλύροις ἐλέγοις, αἰαῖ

217 τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ

651 ὦ σχέτλιοι πομπαῖ - φεῦ φεῦ / <δύο> διόλλυσαι· αἰαῖ

Ἑλένη

125 αἰαῖ · κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις

166 δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; αἰαῖ. / πτεροφόροι νεάνιδες

211 αἰαῖ δαίμονος πολυστόνου / μοίρας τε σᾶς, γύναι

453 αἰαῖ · τὰ κλεινὰ ποῦ 'στί μοι στρατεύματα;

Φοίνισσαι

1217 αἰαῖ · τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου

1340 αἰαῖ · / μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει

1560 αἰαῖ . AN. τί τόδε καταστένεις;

Ὁρέστης

855 αἰαῖ, διοιχόμεσθα· δηλὸς εἶ λόγῳ

316 αἰαῖ, / δρομάδες ὦ πτεροφόροι / ποτνιαδες θεαί

1375 αἰαῖ · πᾶ φύγω, ξέναι, πολὶν αἰ- / θέρ' ἀμπτάμενος

1396 βάρβαροι λέγουσιν, / αἰαῖ, Ἀσιάδι φωνᾶ, βασιλέων /
ὅταν αἶμα χυθῆ κατὰ γᾶν ξίφεσιν

Βάκχαι

1350 αἰαῖ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

137 αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν. / ἄλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γήρα / μηδὲν ὑπεῖκων

404 αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐκ ἐκεκτήμην τάλας

467 αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὡς μ' ἀπώλεσεν γάμον

Κύκλωψ

347 αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν

696 αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται

Ἀχαρνῆς

1083 αἰαῖ, / οἶαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι
1084 αἰαῖ, τίνα δ' αὖ 'μοὶ προστρέχει τις ἀγγελῶν;

Λυσιστράτη

393 πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη /
«αἰαῖ Ἄδωνιν» φησίν. ὁ δὲ Δημόστρατος (έμμεση εκφορά)
961 κᾶγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ

Θεσμοφοριάζουσαι

885 αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφω;
1128 αἰαῖ · τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;

Ἐκκλησιάζουσαι

911 αἰαῖ τί ποτε πείσομαι;

2. οἶκτος

Προμηθεὺς Δεσμώτης

66 αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὕπερ στένω πόνων

αἰαῖ, ἔ ἔ

1. ἀπόγνωση

Ἰππόλυτος

594 αἰαῖ, ἔ ἔ. πρόδοτος ἐκ φίλων

αἰαῖ, ἰὼ

1. ἀπόγνωση

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

1404 αἰαῖ. ἰὼ στέγαι / φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι

αἰαῖ, ἰὼ μοι

1. θλίψη

Φοίνισσαι

1492 ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰὼ μοι. /
ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος

αἰαῖ αἰαῖ

1. ἀπόγνωση

Πέρσαι

672 αἰαῖ αἰαῖ · / ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανῶν
928 αἰαῖ <αἰαῖ> καδνᾶς ἀλκᾶς

Ἰκέτιδες (Αἰσχύλος)

866 αἰαῖ αἰαῖ. / αἶ γὰρ δυσπαλάμωσ ὄλοιο / δι' ἀλίρρυτον ἄλσος

Χοηφόροι

1007 αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων
 1009 αἰαῖ, αἰαῖ, / μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ
 1019 αἰαῖ, αἰαῖ, / μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει

Προμηθεύς Δεσμώτης

136 αἰαῖ αἰαῖ, / τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα

Αἴας

370 Οὐκ ἐκτός; Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμηὶ πόδα; / αἰαῖ αἰαῖ

Ἀντιγόνη

1267 αἰαῖ αἰαῖ, / ἔθανες, ἀπελύθης
 1290 αἰαῖ, αἰαῖ, / σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ / γυναικειῶν ἀμφικεῖσθαι μόρον;
 1305 αἰαῖ αἰαῖ, / ἀνέπταν φόβῳ

Φιλοκτήτης

1106 αἰαῖ αἰαῖ, / οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων
 1186 αἰαῖ αἰαῖ, / δαίμων δαίμων· ἀπόλωλ' ὁ τάλας

Οἰδίπους Τύραννος

1307 αἰαῖ, αἰαῖ, δύστανος ἐγώ

Ἰππόλυτος

830 αἰαῖ αἰαῖ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη
 1347 αἰαῖ αἰαῖ· / δύστηνος ἐγώ, πατὴρ ἐξ ἀδίκου
 1370 αἰαῖ αἰαῖ· / καὶ νῦν ὀδύνα μ' ἀδύνα βαίνει

Ἀνδρομάχη

829 αἰαῖ αἰαῖ· / ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐ-/μῶν ἄπο, λεπτόμιτον φάρος
Ἴων
 765 Κρ. αἰαῖ αἰαῖ· / διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πλευ-/μόνων τῶνδ' ἔσω

Τρωάδες

105 αἰαῖ αἰαῖ· / τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέαι στενάχειν
 193 νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα, αἰαῖ αἰαῖ, / τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'
 197 αἰαῖ αἰαῖ, ποίοις δ' οἴκτοις
 1226 αἰαῖ αἰαῖ· πικρὸν ὄδυρμα γαῖα

Φοίνισσαι

1284 αἰαῖ αἰαῖ, τρομερὰν φρίκα / τρομερὰν φρέν' ἔχω· διὰ σάρκα δ' ἐμὰν

αἰαῖ αἰαῖ ἔ ἔ**1. Θλίψη****Ἀνδρομάχη**

1188 αἰαῖ αἰαῖ ἔ ἔ, ὦ παῖ, / μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον

Θεομοφοριάζουσαι

1042 πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσα, αἰαῖ αἰαῖ ἔ ἔ

αἴ

1. λύπη ή έκπληξη

Πλούτος

706 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἴ τάλαν

αἰβοῖ

1. αηδία

Ἀχαρνῆς

189 αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἐστίν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι

Νεφέλαι

102 αἰβοῖ, πονηροί γ' οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας

829 αἰβοῖ τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον

906 δήσας; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ

Σφήκες

37 αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἐστίν; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε'

973 αἰβοῖ, τί κακὸν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;

Εἰρήνη

15 αἰβοῖ · φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν

544 τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. ΕΡ. αἰβοῖ τάλας

1291 αἰβοῖ. ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης /

ἄνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός

Ὅρνιθες

610 αἰβοῖ, πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν

1055 αἰβοῖ · λαβέτω τις αὐτόν. οὔτος, οὐ μενεῖς;

2. ευχαρίστηση

Εἰρήνη

1066 αἰβοῖβοῖ. ΙΕ. τί γελᾷς; ΤΡ. ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις

Ὅρνιθες

1342 αἰβοῖ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον

ἀλαλαλαί, (ιῆ)

Κραυγή θριάμβου ή γιορτής.

Ὅρνιθες

951 νιφόβολα πεδία πολύπορα τ' ἤλυθον. ἀλαλαί. /

ΠΙ. νῆ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ

1763 ἀλαλαλαί, ιῆ παιῶν

Λυσιστράτη

1291 ἀλαλαί, ἰὴ παιῶν. / αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, / ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαί. / εὐοῖ, εὐοῖ, εὐαῖ, εὐαῖ

ἀπαπαῖ

1. αγωνία

Βάτραχοι

57 HP. ἀλλ' ἄνδρός; / ΔΙ. ἀπαπαῖ

ἀπαπαῖ φεῦ

1. θλίψη

Σφήκες

309 ἀπαπαῖ φεῦ, <ἀπαπαῖ φεῦ> / μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ' / ὀπόθεν γε δεῖπνον ἔσται

ἀππαπαῖ παπαιᾶξ

1. ειρωνεία

Σφήκες

235 πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ παπαιᾶξ

ἀτταταῖ

1. πόνος

Φιλοκτήτης

743 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ · διέρχεται

789 ἀτταταῖ. ὦ ξένη Κεφαλλήν, εἴθε σοῦ διαμπερές / στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε

Ἀχαρνῆς

1190 ἀτταταῖ ἀτταταῖ, / στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα· τάλας ἐγώ.

Νεφέλαι

707 ἀτταταῖ ἀτταταῖ. ΧΟ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;

2. ενθουσιασμός

Ἀχαρνῆς

1198 ἀτταταῖ ἀτταταῖ, ταῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια

3. διαμαρτυρία

Θεσμοφοριάζουσαι

223 ἦν μὴ σιωπᾶς. ΜΝ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ. / ΕΥ. οὗτος σύ, ποῖ θεῖς;

1005 ΤΟ. ἔτι μᾶλλον βουῖλις; ΜΝ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ · / κακῶς ἀπόλοιο

Βάτραχοι

649 οὐκουν ἀνύσεις; ἀτταταῖ. ΑΙ. τί τᾶτταταῖ;

βαβαῖ

1. κατάπληξη

Κύκλωψ

156 βαβαί· χορευσαι παρακαλει μ' ὁ Βάκχιος

Ἄχαρνῆς

806 τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί /
οἶον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις

Ὅρνιθες

272 ἀλλά λιμναῖος. ΕΥ. βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς!

Λυσιστράτη

1078 βαβαί· νενεύρωται μὲν ἤδε συμφορὰ

βαβαιιάξ

Ηχομιμητικό αναπαραγωγής πλαταγισμού γλώσσας στα δόντια.

1. αντίδραση σε κάτι δυσάρεστο

Ἄχαρνῆς

1142 νείφει. βαβαιιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα

Λυσιστράτη

312 θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιιάξ

2. αντίδραση σε κάτι γελοίο

Ἄχαρνῆς

64 βαβαιιάξ. ὦκβάτανα τοῦ σχήματος

3. αγωνία

Βάτραχοι

63 ἔτνους; βαβαιιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ

βαβαί βαβαιιάξ

1. έκπληξη

Εἰρήνη

248 βαβαί βαβαιιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα / τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα

βομβάξ

1. θαυμασμός

Θεσμοφοριάζουσαι

45 βομβάξ. / ΕΥ. σίγα. Τί λέγει;

49 βομβαλοβομβάξ. ΘΕ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων / πρόμος ἡμέτερος

γρῦ

Απόδοση της εκφοράς λόγου.

Πλούτος

17 καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ

Ξ Ξ

1. ἀπόγνωση

Πέρσαι

977 ἔ ξ, ἔ ξ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας

150 ἔ ξ, ἔ ξ, ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω

158 ἔ ξ, ἔ ξ, ἀκροβόλων [δ'] ἐπάλξεις λιθάς ἔρχεται

327 ἔ ξ, νέας τε καὶ παλαιὰς

339 ἔ ξ, δυστυχή τε πράσσει

Ἰκέτιδες (Αἰσχύλος)

142 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ ξ

152 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ ξ

Χοηφόροι

789 ἔ ξ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν

Τραχίνια

1004 ἔ ξ, ἐᾶτέ με, ἐᾶτέ με

1015 ἔ ξ, οὐδ' ἀπαράξαι <μου> κρᾶτα βία θέλει

1023 < ἔ ξ.> / ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ; τᾶδέ με, τᾶδέ με

Ἄλκηστις

873 ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. Αδ. ἔ ξ

890 ἔ ξ / ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν, ὅμως δὲ

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

85 ἐς γόους πάθος πέφυκεν. ἔ ξ

1074 ἔ ξ, σχέτλια τάδε παθῶν

Τρωάδες

168 ἔ ξ. / μὴ νῦν μοι τὰν / ἐκβακχεύουσαν Κασσάνδραν

278 ἔ ξ. / ἄρασσε κρᾶτα κούριμον, / ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν

1216 ἔ ξ, φρενῶν / ἔθιγες ἔθιγες

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

150 ἔ ξ, δρῦπτε κάρᾳ / οἶα δε τις κύκνος ἀχέτας

Ἑλένη

661 ἔ ξ· πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις

662 ἔ ξ· πικρὰν δ' ἐρευνᾶς φάτιν

2. ἐκπληξη

Φοίνισσαι

127 ἔ ξ / ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν

3. ειρωνεία (παρατραγωδία)

Σφήκες

302 < ἔ ἔ.> σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς

315 ἔ ἔ. πάρα νῶν στενάζειν

ἔ ἔ

1. απόγνωση

Προμηθεύς Δεσμώτης

579 τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν,
ἔ ἔ

598 θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν;
ἔ ἔ

Ἰππόλυτος

1354 ἔ ἔ· / ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον

Τρωάδες

1303 ΕΚ. ἰὼ γὰ τρώφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. / ἔ ἔ

1318 ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα, / ἔ ἔ

ἔ ἔ, ἰὼ

1. απόγνωση

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

840 ἔ ἔ, ἰὼ. ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει

Τραχίνια

1025 πρόσλαβε κουφίσας. ἔ ἔ, ἰὼ δαῖμον / θρώσκει δ αὖ, θρώσκει δειλαία

ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ

1. έκπληξη

Ἀγαμέμνων

1114 ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;

ἔ ἔ, ὀτοτοτοῖ

1. απόγνωση

Χοηφόροι

869 ἔ ἔ, ὀτοτοτοῖ / ΧΟ. ἔα ἔα μάλα

εἶεν

1. ανυπομονησία

Χοηφόροι

657 εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
719 εἶεν, φίλιαι δμῳίδες οἴκων

Προμηθεὺς Δεσμώτης

36 εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζη μάτην;

Αἴας

101 εἶεν· τι γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ

476 εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρή;
1308 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῷ;

Ἰππόλυτος

297 εἶεν· τί σιγᾶς; οὐκ ἐχρῆν σιγᾶν, τέκνον

Ἴων

275 εἶεν· / τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος;

Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)

618 εἶεν· σὺ δὴ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον

Φοίνισσαι

849 εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῆ, Κρέον;

Εἰρήνη

663 εἶεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω
877 εἶεν· τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε;

2. αρχή μονολόγου

Εὐμενίδες

244 εἶεν· τόδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ

Ἡρακλῆς

451 εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότημων
1214 εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρα

Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)

596 εἶεν· φίλας μὲν ἠδονὰς ἀσπασμάτων
907 εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

342 εἶεν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν

3. αλλαγή θέματος

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

534 εἶεν, δίδαξον δὴ με <τοῦτο>, τοῦ χάριν

Ἄλκηστις

299 εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν

Μήδεια

386 εἶεν· / καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις;

Ἐκάβη

313 εἶεν· τί δῆτ' ἔρει τις, ἦν τις αὖ φανῆ

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

1094 εἶεν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;

Ἡρακλῆς

1358 εἶεν· γεραιέ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὄρας

Τρωάδες

945 εἶεν· / οὐ σ' , ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπι τῶδ' ἐρήσομαι

998 εἶεν· βία γὰρ παῖδα φῆς <σ'> ἄγειν ἐμόν

Ἑλένη

761 εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἶι καλῶς ἔχει

Ὀρέστης

774 εἶεν· ἐς κοινὸν λέγειν χρὴ. ΠΥ. τίνοσ ἀναγκαίου πέρι;

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

454 εἶεν· τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;

1185 εἶεν· / θύσεις δὲ παῖδ' ἔνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς;

Νεφέλαι

176 εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

1075 εἶεν· πάρειμ' ἐντεῦθεν εἰς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας

4. διαπίστωση**Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)**

959 εἶεν· κομίζεις τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεῶν

5. ἐκπληξη**Φιλοκτήτης**

1308 εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὄτου

Ἴππῆς

1078 εἶεν· / τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἄλωπεκίοισι ποῦ;

1237 εἶεν· / ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;

Εἰρήνη

1284 εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾶτ' ἦσθιον

Θεσμοφοριάζουσαι

407 εἶεν· γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βούλεται

1188 εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον

Βάτραχοι

607 ΞΑ. οὐκ ἔς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙ. εἶεν, καὶ μάχει;

ἔλελεῦ, ἔλελεῦ**1. πολεμική κραυγή****Προμηθεύς Δεσμώτης**

877 ἔλελεῦ, ἔλελεῦ,

ὑπό μ' αὐτὸ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς / μανίαι θάλπουσ'

Ὅρνιθες

364 ἔλελελεῦ· χώρει, κάθεσ τὸ ρύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν

εὐάν, εὐοῖ

Λατρευτική κραυγή, συνδέεται με τη λατρεία του Βάκχου.

Τραχίνια

219 εὐοῖ, / ὁ κισσὸς ἄρτι Βακχίαν

Τρωάδες

325 πάλλε πόδ' αἰθέριον, <ἄναγ'> ἄναγε χορὸν

εὐάν, εὐοῖ

Βάκχαι

141 εὐοῖ.

ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνω

ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι

Θεσμοφοριάζουσαι

993 εὔιον εὔιον, εὐοῖ, / <παννύχιος> ἀναχορεύων

Ἐκκλησιάζουσαι

1180 αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, εὐαί,

δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαί,

εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκη.

εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

εὐράξ πατάξ

Ηχομιμητικό του ήχου που εκφέρεται για την απομάκρυνση των πουλιών.

Ὅρνιθες

1258 οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐράξ πατάξ

ἦὲ**1. λύπη****Πέρσαι**

570 ληφθέντος πρὸς ἀνάγκας, ἤέ
 577 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἤέ
 652 θεῖον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἤέ
 657 ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδούχει. ἤέ

2. ἀπόγνωση

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας

966 ἤέ. Ισ. ἤέ.

ΑΝ. μαίνεται γόοισι φρήν

978 – ἤέ. – ἤέ.

ΑΝ. δυσθέατα πήματα

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

831 ἤέ ἤέ. βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν

ἦν

Με τη σημασία του μορίου «να!» (συντάσσεται με την προστακτική «ἰδού»).

Ἡρακλῆς

867 ἦν ἰδού· καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο

Εἰρήνη

327 ἦν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι

Βάτραχοι

1390 ἦν ἰδού

ἦ

Ἐκκληση.

Βάτραχοι

271 ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἦ Ξανθία

ἦ ἦ

1. φόβος

Νεφέλαι

105 ΣΤ. ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον

ἦ ἦ ἦ ἦ

1. ἀπόγνωση

Πέρσαι

1075 ἦ ἦ ἦ ἦ, τρισκάλμοισιν,

ἦ ἦ ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι

ΘΡΕΤΤΑΝΕΛὸ

Ηχομιμητικό του ήχου της λύρας.

Πλούτος

290 καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα

296 ἡμεῖς δε γ' αὖ ζήτησομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα

ἰαὶ

Κραυγή θριάμβου ἢ γιορτής.

Λυσιστράτη

1292 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,

ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί.

Ἐκκλησιάζουσαι

1180 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί, εὐαί

ἰαιβοῖ

1. αηδία

Ἰπιῆς

891 προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πόνηρ' . ΔΗ. ἰαιβοῖ

ἰαιβοῖ αἶβοῖ

1. χλευασμός

Σφήκες

1338 δικῶν; ἰαιβοῖ αἶβοῖ. / τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς

ἰαππαπαιάξ

1. πόνος

Θεσμοφοριάζουσαι

945 ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκῶθ', οἶ' εἵργασαι

ἰατταταιάξ

1. πόνος

Ἰπιῆς

1 ἰατταταιάξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ

ἰαῦ

1. ἐκπληξη

Βάτραχοι

272 ἰαῦ· ΔΙ. Βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. Χαῖρ', ὦ δέσποτα

ἰαυοῖ

1. θλίψη

Βάτραχοι

1029 ὁ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χειρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν· «ἰαυοῖ.»

ἰῆ**1. Συνδέεται με τη λατρεία του Απόλλωνα.****Πίνδαρος****Παιάνες**

1.5 ἰῆ ἰή, νῦν ὁ παντελής Ἐνιαυτός

4.28 ἰῆ ἰή, ὦ ἰεπα[ιάν

6.121 ἰῆ ἰή τε] νῦν, μέτρα παιηό-
ν]ων ἰή τε, νέο[ι

2. Κραυγή θριάμβου ή γιορτής.**Εἰρήνη**

453 ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰῆ παιῶν, ἰή

454 ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰῆ μόνον λέγε

455 ἰῆ ἰῆ τοίνυν, ἰῆ μόνον λέγω

Θεοδοφοριάζουσαι

311 ἰῆ παιῶν ἰῆ παιῶν ἰῆ παιῶν. χαίρωμεν

Βάτραχοι

1265 ἰῆ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

1267 ἰῆ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

1271 ἰῆ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

1275 ἰῆ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

1277 ἰῆ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

ἰῆ ἰεῦ**1. χλευασμός****Σφήκες**

1335 ἰῆ ἰεῦ, καλούμενοι. / ἀρχαῖά γ' ὑμῶν. ἄρα γ' ἴσθ' / ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι

ἰῆ ἰῆ**1. απόγνωση****Ἰκέτιδες (Αισχύλος)**

115 ἰῆ ἰή, ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ

2. χλευασμός**Ἀχαρνῆς**

1207 ἰῆ ἰή, χαῖρε, Λαμαχίππιον

Εἰρήνη

195 ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. EP. ἰῆ ἰῆ ἰή, /

ὄτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν

455 ἰῆ ἰῆ τοίνυν, ἰῆ μόνον λέγω

ιῆ ιῆ, ιὼ ιὼ**1. απόγνωση*****Πέρσαι***

1004 ΧΟ. βεβᾶσιν, οἷ, νώνυμοι.

ιῆ ιῆ, ιὼ ιὼ

ιοὺ ιοὺ**1. έκπληξη*****Ἀγαμέμνων***

25 ιοὺ ιοὺ.

Ἄγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς

Λυσιστράτη

295 ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ

305 ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ

Ὅρνιθες

295 ὀρνέων; ΕΥ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους, ιοὺ ιοὺ

305 ιοὺ ιοὺ τῶν ὀρνέων, ιοὺ ιοὺ τῶν κοιψίχων

2. θυμός***Χοηφόροι***

881 ιοὺ ιοὺ.

κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην

ἄκραντα βάζω. ποῦ Κλυταιμῆστρα; τί δρᾶ;

Λυσιστράτη

66 αἰδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες, ιοὺ ιοὺ.

3. αποκάλυψη κάποιας φρικτῆς αλήθειας***Αἴας***

737 ιοὺ ιοὺ.

βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν

πέμπων ἔπεμψεν, ἢ ἴφάνην ἐγὼ βραδύς

Οἰδίπους Τύραννος

1071 ιοὺ ιοὺ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω

Τραχίνια

1143 ιοὺ ιοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας

Φιλοκτήτης

38 ιοὺ ιοὺ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται

Ἰππόλυτος

776 (ἔσωθεν) ιοὺ ιοὺ.

βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων

4. χαρά

Κύκλωψ

464 ἰοὺ ἰοῦ,

γέγηθα μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν

576 ἰοὺ ἰοῦ,

ὡς ἐξένευσα μόγις ἄκρατος ἢ χάρις

Ἰππιῆς

1096 ἰοὺ ἰοῦ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος

Εἰρήνη

110 TP. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ' . ΟΙ. Α ἰοὺ ἰοῦ ἰοῦ·

ὦ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται

317 ἦν ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθη τὰς ἐμάς. Ἰοὺ ἰοῦ

345 ἰοὺ ἰοῦ κεκραγέναι (ἐμμεση εκφορά)

ΧΟ. Εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν [ποτέ]

1191 ἰοὺ ἰοῦ.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' εἰς τοὺς γάμους

Ὅρνιθες

193 ἰοὺ ἰοῦ·

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,

μὴ γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω

819 ἰοὺ ἰοῦ·

καλὸν γ' ἀτεχνῶς , <σὺ> καὶ μέγ' ἠῦρες τοῦνομα

1510 ἰοὺ ἰοῦ·

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς

Λυσιστράτη

829 ἰοὺ ἰοῦ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ

5. απελπισία

Ἰππιῆς

451 ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰοὺ ἰοῦ,

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται

Νεφέλαι

1 ἰοὺ ἰοῦ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον

543 οὐδ' εἰσηῆξε δᾶδας ἔχουσ' οὐδ' ἰοὺ ἰοῦ βοᾶ (ἐμμεση εκφορά)

1321 ἰοὺ ἰοῦ.

ὦ γείτονες καὶ συγγενεῖς καὶ δημόται,

ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάση τέχνῃ

1493 ἰοὺ ἰοῦ.

ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλὴν φλόγα

Σφήκες

931 ἰοὺ ἰοῦ.

ὄσας κατηγορήσε τὰς πανουργίας

Ὅρνιθες

889 παῦ' ἔς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰοῦ

1170 ἰοὺ ἰοῦ, ἰοὺ ἰοῦ, ἰοὺ ἰοῦ.

ΠΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

ΑΓ. Β δεινότατα πεπόνθαμεν

Βάτραχοι (απόγνωση και χαρά)

653 ἰοὺ ἰοῦ. ΑΙ. τί ἐστίν; ΔΙ. ἰπέας ὄρω

Πλούτος

276 ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος. αἰ κνήμαι δε σου βοῶσιν

ἰοὺ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι (έμμεση εκφορά)

478 καὶ τίς δύναιτ' ἄν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοῦ (έμμεση εκφορά)

852 καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις ἰοὺ ἰοῦ

ἰοὺ ἰοῦ πόπαξ

1. ἐκπληξη (εμφατικό του πόποι)

Εὐμενίδες

143 ἰοὺ ἰοῦ πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι

ἰοὺ ἰοῦ, ὦ ὦ

1. απόγνωση

Ἀγαμέμνων

1214 ἰοὺ ἰοῦ, ὦ ὦ κακὰ

ἰππαπαῖ

Στους Ἰππῆς λογοπαίγνιο για το ῥυππαπαῖ.

Ἰππῆς

602 ἐμβαλόντες ἀνεφρυάξανθ'· «Ἰππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;

ἰὼ

1. ἐκκληση

Τιμόθεος Πέρσαι [791]

105 κα[λ]έοντ' ἰὼ Μύσαι

178 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων

187 ἰὼ βαρεῖα συμφορὰ

Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

97 ἰὼ μάκαρες εὐεδροὶ

167 ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

174 ἰὼ φίλοι δαίμονες

845 ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-

γάσασθ' ἄπιστον
 975 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά
 986 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά
 1000 ἰὼ, πάντων πολυπονώτατοι
 1001 ἰὼ, δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

162 ἄ Ζήν, Ἰοῦς· ἰὼ μῆνις
 176 <ἄ Ζήν, Ἰοῦς· ἰὼ μῆνις
 776 ἰὼ γὰ βοῦνι, πάνδικον σέβας
 905 ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι

Ἀγαμέμνων

411 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες
 503 ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονὸς
 518 ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι
 1106 ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
 1156 ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων
 1157 ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτὸν
 1167 ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν
 1168 ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
 1305 ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων
 1327 ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
 1455 ἰὼ παράνουσ Ἑλένα
 1537 ἰὼ γὰ γὰ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω

Χοηφόροι

43 ἰὼ γαῖα μαῖα
 50 ἰὼ πάνοιζυς ἐστία
 51 ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων
 469 ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη
 470 ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος

Εὐμενίδες

149 ἰὼ παῖ Διός· ἐπὶ κλοπος πέλη
 791 ἰὼ μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
 821 ἰὼ μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς

Αἴας

339 ἰὼ παῖ παῖ. / ΤΕ. ὤιμοι τάλαιν'· εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ
 347 ἰὼ, φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων
 356 ἰὼ, γένος ναΐας ἄρωγὸν τέχνας
 379 ἰὼ πάνθ' ὀρώων, ἅπαντ' αἴων
 394 ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος
 412 ἰὼ, πόροι ἀλίρροθοι
 893 ἰὼ τλήμων
 974 ἰὼ μοί μοι

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

150 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν

1231 ἰὼ γοναί, / γοναί σωμαίων ἐμοὶ φιλτάτων, / ἐμόλετ' ἀρτίως (χαρά)

Οἰδίπους Τύραννος

1186 ἰὼ γενεαὶ βροτῶν

1207 ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα

1216 ἰὼ, Λαίειον <ῶ> τέκνον

1311 ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλου. / ΧΟ. Ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον

1313 ἰὼ σκότου / νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον

1321 ἰὼ φίλος / σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος

1391 ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν

Ἀντιγόνη

862 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἄ-/ ται

869 ἰὼ δυσπότημων κασί-/ γνητε

1146 ἰὼ πῦρ πνεόντων / χοράγ' ἄστρον, νυχίων / φθεγμάτων ἐπίσκοπε

1261 ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα

1266 ἰὼ παῖ, νέος νέω ξὺν μόρω

1284 ἰὼ / ἰὼ δυσκάθαρος Ἴδου λιμῆν

1320 ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι

Τραχίνιαι

856 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς

1031 ἰὼ ἰὼ Παλλάς, τόδε μ' αὐτῶ λαβῆται. ἰὼ παῖ

Φιλοκτήτης

219 ἰὼ ξένοι / τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλω πλάτη

400 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων

736 ἰὼ θεοί. / ΝΕ. Τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

822 ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε

833 ἰὼ πόλις. / ΧΟ. τί δρᾶς, ῶ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς / βάσανον εἶ χερῶν

884 ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γὰς πρόμοι

Ἄλκηστις

861 ἰὼ, στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις

Μήδεια

1251 ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς / ἀκτὶς Ἄλιου

Ἰππόλυτος

672 ἐτύχομεν δίκας. ἰὼ γᾶ καὶ φῶς / πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;

884 κακόν· ἰὼ πόλις / Ἰππόλυτος εὐνής τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν

Ἐκάβη

1091 ἰὼ Ἀχαιοί. / ἰὼ Ἀτρεΐδαι. / βοᾶν βοᾶν αὐτῶ, βοᾶν

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

918 ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ / σ' ἔτρεφον ἔφερον ὑφ' ἥπατος

1072 ἰὼ, / γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω

Ἡρακλῆς

891 ἰὼ στέγαι. / ΧΟ. κατάρχεται χορεύματ' ἄτερ τυπάνων
 894 ἰὼ δόμοι. / ΧΟ. πρὸς αἵματ', οὐχὶ τὰς Διονυσιάδος
 1210 δάκρυον ἐκβαλὼν· ἰὼ παῖ, κατά- / σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμὸν

Ἴων

714 ἰὼ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
 752 ἰὼ δαῖμον. / ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές
 754 ἰὼ τλᾶμον. / ΚΡ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσεῖ;

Τρωάδες

1302 ἰὼ γὰ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων
 1317 ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα
 1331 ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

988 ἰὼ, / βασιλεία γύναι χθονὸς Ἀργείας
 1185 ἰὼ τύχας, σὰς τύχας / μᾶτερ τεκοῦσ' / ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

143 ἰὼ δμωαῖ
 157 ἰὼ δαῖμον
 845 ἰὼ Κυκλωπὶς ἐστία· ἰὼ πατρὶς

Ἑλένη

335 ἰὼ μέλεος ἀμέρα. / τίν' ἄρα τάλαινα τίνα λόγον / δακρυόεντ' ἀκούσομαι;
 362 ἰὼ τάλαινα Τροία / δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι μέλεά τ' ἔτλας

Φοίνισσαι

109 ἰὼ πότνια παῖ / Λατοῦς Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν / πεδῖον ἀστράπτει
 317 χαρμονᾶν; ἰὼ τέκος / ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 680 ἰὼ, βαρβάρους λιταῖς· βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν

Βάκχαι

576 ἰὼ, / κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς
 578 ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι. / ΧΟ. τίς ὄδε, τίς πόθεν ὁ κέλαδος

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

1498 ἰὼ γὰ μᾶτερ ὦ Πελασγία

Ἀχαρνῆς

566 ἰὼ Λάμαχ', ὦ βλέπων ἀστραπὰς
 568 ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα
 1071 ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι
 1078 ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες
 1080 ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκὸν

Σφήκες

1292 ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος

Εἰρήνη

236 ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες
 242 ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντάκις
 250 ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι

Βάτραχοι

1341 ἰὼ πόντιε δαῖμον / τοῦτ' ἐκεῖν' ἰὼ ξύνοικο

2. ἐπὶ κληση σε θεοῦς**Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας**

166 ἰὼ παναλκεῖς θεοὶ

Χοηφόροι

462 ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως <λιτάς>.

Εὐμενίδες

778 ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
 808 ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους

Φιλοκτήτης

736 ἰὼ θεοί.

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

1085 ἰὼ θεῶν, πάνταρχε

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

628 ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαιομάτορος / παιδογόνε πόριος Ἰνάχου

Ἡρακλῆς

888 ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

1177 ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα / βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνι- / α μυσαρὰ
 1190 ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαι' / ἄφαντα, φανερά δ' ἐξέπρα- /
 ξας ἄχεα, φόνια δ' ὠπασας

Φοίνισσαι

182 ἰὼ Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ
 1290 ἰὼ μοι πόνων, ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ Γᾶ

Λυσιστράτη

716 ἰὼ Ζεῦ. / ΛΥ. Τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει

3. ἀπόγνωση**Πέρσαι**

907 ἰὼ, / δύστηνος ἐγὼ στυγεράς μοίρας

Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας

481 ἐπεύχομαι δὴ τὰ μὲν εὖ τυχεῖν, ἰὼ

871 ἰώ. δυσαδελφότητα πασῶν ὀπόσαι
 951 ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 994 ἰὼ πόνος. ἸΣ. ἰὼ κακὰ
 1002 ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
 1003 ἰώ, ὅπου τιμιώτατον

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

850 ἴχαρ φρενί τ' ἄταν. ἰὼ ἰὸν

Αἴας

333 ἰώ μοί μοι. / ΤΕ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
 336 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι /
 νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρῶν
 385 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπης· οὐχ ὀρᾶς ἴν' εἶ κακοῦ;
 891 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους;
 937 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
 939 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι
 974 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. σίγησον. ἀηδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

77 ἰώ μοί μοι δύστηνος. / ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινός

Οιδίπους ἐπὶ Κολωνῷ

198 ἰώ μοί μοι. / ΑΝ. βάσει βάσιν ἄρμοσαι
 536 ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυ- / ρίων
 876 ἰὼ τάλας. / ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ / τάδε δοκεῖς τελεῖν

Ἄλκηστις

393 ἰώ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 876 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου πρόσωπόν σ' ἔσαντα λυπρὸν
 892 ἰώ μοί μοι. / ΧΟ. γυναῖκα· συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα / πιέζει φανεῖσα θνατῶν

Μήδεια

96 ἰώ, δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων
 98 ἰώ μοί μοι, πῶς ἄν ὀλοίμαν;
 115 ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων.
 1270 (ἔσωθεν) ἰώ μοι / ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων;

Ἰππόλυτος

1384 ἰώ μοί μοι / τί φῶ; πῶς ἀπαλλά- / ξω βιοτὰν ἐμὰν τοῦδ' ἀνάλητον πάθους;

Ἄνδρομάχη

825 ἰώ μοί μοι / σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε / δαί' ἀμύγματα θήσομαι

Ἐκάβη

175 ἰὼ τέκνον· / [ὡς εἰδῆς οἶαν οἶαν αἴτω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς]

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

1077 ἰὼ τάλας / μετέλαχες τύχας Οιδίποδα, γέρον

Ἡρακλῆς

749 ἰὼ μοί μοι. / ΧΟ. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν / φίλιον ἐν δόμοις·
θάνατος οὐ πόρσω
887 (ἔσωθεν) ἰὼ μοι μέλεος. / ΧΟ. ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα
1031 ἰὼ μοι· / ἴδεσθε δὲ τέκνα πρὸ πατρὸς / ἄθλια κείμενα δυστάνου

Τρωάδες

281 ἰὼ μοί μοι. / μυσαρῶ δολίῳ λέλογχα / φωτὶ δουλεύειν
1237 ἰὼ μοί μοι. / ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

114 ἰὼ μοί μοι. / ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος / καὶ μ' ἔτικτε Κλυταιμῆστρα
129 ἰὼ μοί μοι. / τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ / τλᾶμον σύγγον', ἀλατεύεις
159 ἰὼ μοι, <ἰὼ> μοι μοι / πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς / σᾶς, πάτερ
1167 ἰὼ μοί μοι. / ΧΟ. ὦμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης
1208 ἰὼ μοι, πρὸς πέδῳ / τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγὼ

Φοίνισσαι

1290 ἰὼ μοι πόνων, ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ Γᾶ / ὁμογενῆ δέραν, ὁμογενῆ ψυχὰν
1508 ἰὼ μοί μοι, / τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ / τῶν προπάροιθ' εὐεργετᾶν

Ὀρέστης

1465 ἂ δ' ἀνίαχεν ἴαχεν· ἰὼ μοί μοι / λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις

Νεφέλαι

1155 βοάν. ἰὼ, κλάετ' ὦβολοστάται
1259 ἰὼ μοί μοι. / ΣΤ. ἔα· τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὐ τι πού

Σφήκες

750 ἰὼ μοί μοι. / ΒΔ. οὗτος, τί βοᾶς;

Θεσμοφοριάζουσαι

1047 ἰὼ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαῖμον.

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

1271 ἰὼ χρόνῳ / μακρῶ φιλτάταν ὁδὸν

ἰὼ ἰὼ**1. ἀπόγνωση****Πέρσαι**

974 ἰὼ ἰὼ μοι

Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

1004 ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον

Ἀγαμέμνων

1146 ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας

Αἴας

707 ἰὼ ἰώ. Νῦν αὖ / νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐ- / ἄμερον πελάσαι φάος

Ἄλκηστις

741 ἰὼ ἰώ. σχετλία τόλμης

Ἰππόλυτος

1146 ἰὼ ἰώ / συζύγιοι Χάριτες, τί τὸν τάλαιν' ἐκ πατρίας γᾶς

Ἀνδρομάχη

1226 ἰὼ ἰώ· τί κεκίνηται, τίνος αἰσθάνομαι

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

805 ἰὼ ἰώ. ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ

828 ἰὼ ἰώ μοί μοι· κατά με πέδον γᾶς ἔλοι

1114 ἰὼ <ἰώ> τάδε δὴ παίδων ἤδη φθιμένων

1133 ἰὼ ἰώ· ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων

Ἴων

1501 ἰὼ <ἰώ> δειναὶ μὲν <αἰ> τότε τύχαι

Τρωάδες

164 ἰὼ ἰώ· / μέλαι, μόχθων ἐπακουσόμεναι / Τρωάδες, ἐξόρμιζεσθ' οἴκων

187 ἰὼ ἰώ. / τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν /

ἢ νησαίαν ἄξει χώραν / δύστανον πόρσω Τροίας;

1118 ἰὼ ἰώ, / καίν' ἐκ καινῶν μεταβάλλουσαι / χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

159 ἰὼ μοι, <ἰώ> μοι

1198 ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγὼ, τίν' ἐς χορὸν

Φοίνισσαι

310 ἰὼ ἰώ, μόλις φανείς / ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις

1723 ἰὼ ἰώ, δυστυχεστάτας φυγὰς

1725 ἰὼ ἰώ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλᾶς

Βάκχαι

580 ἰὼ ἰώ, πάλιν αὐδῶ / ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

590 ἰὼ ἰώ· μεγάλοι μεγάλων / εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως / ἴδ'ετ' Ἰφιγένειαν

1283 ἰὼ ἰώ. / νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος / Ἴδας τ' ὄρεα

1505 ἰὼ ἰώ. / λαμπαδοῦχος ἀμέρα / Διὸς τε φέγγος

1510 ἰὼ ἰώ. / ἴδεσθε τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν

Ῥήσος

454 ἰὼ ἰώ. / φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἶ

731 ἰὼ ἰώ, συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν.

733 ἰὼ ἰώ, / δύστηνος ἐγὼ σύ τ' ἄναξ Θρηκῶν

820 ἰὼ ἰώ, / μέγας ἐμοὶ μέγας ὦ πολίοχον κράτος

Κύκλωψ

656 ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ- / θεῖτε σπεύδεται

Ἀχαρνῆς

1205 ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἔπωδύνων

2. ἐκκληση**Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας**

87 ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον

875 ἰὼ ἰὼ δύσφρονες

881 ἰὼ ἰὼ δωμάτων

969 ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σὺ

998 ἰὼ ἰὼ, δυστόνων κακῶν ἄναξ

Ἰκέτιδες (Αἰσχύλος)

125 ἰὼ ἰὼ, ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι

Ἀγαμέμνων

410 ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι

1136 ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι

1489 ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ

1513 ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ

Χοηφόροι

429 ἰὼ ἰὼ δαΐα

Αἴας

694 ἰὼ ἰὼ, Πὰν Πὰν / ὦ Πάν, Πὰν ἀλίπλαγκτε (χαρά)

Τραχίνιαι

221 ἰὼ ἰὼ Παιάν· ἴδ' ὦ φίλα γύναι

Φιλοκτήτης

759 ὡς ἐξεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σὺ

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

1491 ἰὼ ἰὼ, παῖ, βᾶθι, βᾶθ'

Ἰππόλυτος

811 ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

1127 ἰὼ ἰὼ, / παῖ, δάκρυα φέρεις φίλαι

Ἴων

1445 ἰὼ ἰὼ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαὶ (χαρά)

Τρωάδες

173 ἰὼ ἰὼ. / Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις

1251 ἰὼ ἰὼ· / μελέα μήτηρ, ἦ τὰς μεγάλας

1312 ἰὼ ἰώ, Πρίαμε Πρίαμε / σὺ μὲν ὀλόμενος ἄταφος ἄφιλος /
 ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ
 1327 ἰὼ <ἰώ>, τρομερὰ τρομερὰ / μέλεα, φέρετ' ἐμὸν ἵχνος

Ὀρέστης

976 ἰὼ ἰώ, πανδάκρυτ' / ἐφαιμέρων ἔθνη
 1353 ἰὼ ἰώ φίλαι / κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 1537 ἰὼ ἰώ τύχα / ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ δόμος

Βάκχαι

582 ἰὼ ἰώ δέσποτα δέσποτα / μόλε νυν ἀμέτερον ἐς / θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι

1333 ἰὼ ἰώ, / μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχρα
 1491 ἰὼ ἰώ νεάνιδες / συνεπαιίδετ' Ἄρτεμιν

Ῥήσος

379 ἰὼ ἰώ, / μέγας ὦ βασιλεῦ
 728 ἰὼ ἰώ, / δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ

Ἀχαρνῆς

1212 ἰὼ ἰώ, Παιᾶν Παιᾶν

Ὅρνιθες

343 ἰὼ ἰώ· / ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον ὄρμᾶν

ἰωᾶ

1. πόνος

Πέρσαι

1071 ἰωᾶ δὴ κατ' ἄστυ
 1072 ἰωᾶ δῆτα, ναὶ ναὶ

ἰώ μοι, αἰαῖ

1. ἀπόγνωση

Ἄλκηστις

863 μελάθρων. ἰώ μοί μοι, αἰαῖ <αἰαῖ>

Ἰππόλυτος

569 ἰώ μοι, αἰαῖ· / ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων

Ἄνδρομάχη

1175 ἰώ μοί μοι, αἰαῖ, / ὦ πόλι Θεσσαλίας, διολώλαμεν

ἰώ μοί μοι· ἔ ἔ

1. θλίψη

Προμηθεύς Δεσμώτης

742 ἰὼ μοί μοι· ἔ ἔ

ἰὼ ἰῆ

1. απόγνωση

Ἄγαμέμνων

1485 ἰὼ ἰῆ διαί Διὸς

ἰὼ ἰοὺ ἰοὺ

1. πόνος

Νεφέλαι

1170 ἰὼ ἰώ, τέκνον, ἰὼ ἰοὺ ἰοὺ / ὡς ἤδομαί σου πρῶτα τὴν χροιάν ἰδῶν

ἰὼ πόποι

1. αγανάκτηση

Ἄγαμέμνων

1100 ἰὼ πόποι, τί ποτε μῆδετα;

ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ

1. απόγνωση

Ἰππόλυτος

365 καταλύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ. / ᾧ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων

ἰώ, ᾦ ᾦ

1. θλίψη

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

224 ἰώ, ᾦ ᾦ. ΟΙ. Δύσμορος. ΧΟ. ᾦ ᾦ. / ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

κοῖ κοῖ

Ηχομιμητικό του γρυλίσματος του χοίρου.

Ἄχαρνῆς

780 κοῖ κοῖ. / ΜΕ. αὐτα ἄστι χοῖρος;

800 αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟΡΑ κοῖ κοῖ

801 ΔΙ. τρώγοις ἄν ἐρεβίνθους; ΚΟΡΑ κοῖ κοῖ κοῖ

802 ΔΙ. τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟΡΑ κοῖ κοῖ

803 ΔΙ. τί δαί σύ; τρώγοις ἄν; ΚΟΡΑ κοῖ κοῖ κοῖ

κόκκυ

Ηχομιμητικό της φωνῆς του κούκου.

Ὅρνιθες

505 χώποθ' ὁ κόκκυξ εἶποι «κόκκυ» τότ' <ᾶν> οἱ Φοίνικες ἅπαντες

Βάτραχοι

1384 ΔΙ. κόκκυ. / ΑΙ. κ. ΕΥ. μεθεῖται

μυμῷ

1. Ηχομιμητικό του ήχου του αυλού.

Ἰππῆς

10 μυμῷ μυμῷ μυμῷ μυμῷ μυμῷ μυμῷ

2. Ηχομιμητικό του μουρμουρητού, του κλαψουρίσματος.

Θεσμοφοριάζουσαι

231 μῷ μῷ . ΕΥ. τί μύζεις; πάντα πεπόηται καλῶς

ὀᾶ

1. πόνος

Πέρσαι

117 ὀᾶ Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε μὴ πόλις πύθη

122 ὀᾶ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθῆς ὄμιλος ἀπύων

570 ἄκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀᾶ

572 βαρὺ δ' ἀμβόασον / οὐράνι' ἄχη, ὀᾶ

578 παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὀᾶ

582 δαιμόνι' ἄχη, ὀᾶ

Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας

89 ὀᾶ / - ὑπὲρ τειχέων

οἷ

1. πόνος

Θέογνης Ἐλεγείαι

1107 οἷ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς

Πέρσαι

664 βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ

671 βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἷ

1045 οἷ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ

1053 οἷ στονόεσσα πλαγὰ

2. απόγνωση

Πέρσαι

445 οἷ ἄγω τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι

517 οἷ ἄγω τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ

Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας

805 οἷ γὼ τάλαινα· μάντις εἶμι τῶν κακῶν

Χοηφόροι

691 οἷ γὼ, κατ' ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα

888 οἷ γὼ, ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων

893 οἷ γὼ. τέθνηκας, φίλτατ', Αἰγίσθου βία

928 οἷ γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην

Αἴας

803 οἷ γὼ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

674 οἷ γὼ τάλαινα, ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ

1115 οἷ γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν', ἤδη σαφεῖς

Ἐκάβη

438 οἷ γὼ, προλείπω· λύεται δε μου μέλη

498 οἷ γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα

676 οἷ γὼ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κάρᾳ

Τρωάδες

161 οἷ ἐγὼ, τί θέλουσ'; ἦ πού μ' ἤδη

624 οἷ γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ὅ μοι πάλαι

1272 οἷ γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοῖσθιον

Ἑλένη

594 οἷ γὼ· τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;

684 τὰ δὲ <σὰ> κατὰ μέλαθρα πάθεα πάθεα μᾶ- / τερ, οἷ γὼ·

857 οἷ ἐγὼ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὦδ' ἔχω

Φοίνισσαι

1274 οἷ γὼ, τί λέξεις, μήτηρ; ΙΟ. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου

Ὀρέστης

266 οἷ γὼ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω

1018 οἷ ἐγὼ· πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρώσ' ἀναστένω

1020 οἷ ἐγὼ μάλ' αὐθις· ὡς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασιν

1347 οἷ ἐγὼ· τίνας τούσδ' εἰσορῶ;

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

1277 οἷ γὼ θανάτου <τοῦ> σοῦ μελέα

1279 οἷ γὼ, μήτηρ· ταῦτὸν ταῦτὸν γὰρ

οἷ, ἔ ἔ

1. αἰγανάκτηση

Προμηθεὺς Δεσμώτης

601 ἐπικότοισι μήδεσι δαμείσα. δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἷ, ἔ ἔ

οἶ**Λογοπαίγνιο με το οἶ.****Εἰρήνη**

933 ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς οἶ.

οἰοῖ**1. πόνος****Πέρσαι**

931 ὄδ' ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς

955 οἰοιοῖ, βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.

966 οἰοιοῖ, ποῦ δε σοι Φαρνοῦχος;

1067 οἰοῖ οἰοῖ . / ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

876 οἰοῖ οἰοῖ λύμας, ᾗ σὺ πρὸς γὰς ὑλάσκων

885 οἰοῖ πάτερ, βροτιόσα

οἰοῖ δᾶ, φεῦ**1. απόγνωση****Εὐμενίδες**

841 οἰοῖ δᾶ, φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; / ἄιε μάτερ Νὺξ

874 οἰοῖ δᾶ, φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; / ἄιε μάτερ Νὺξ

οἴμοι**1. θλίψη****Ἀγαμέμνων**

1225 οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη

Χοηφόροι

434 τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι

876 οἴμοι μάλ' αὐθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν

Αἴας

354 οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν

587 οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου

800 οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;

944 οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἶα δουλείας ζυγὰ

1002 οἴμοι. ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακὸν

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

788 οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα

883 οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον

926 οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;

930 οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν

1108 οἴμοι τάλαινα', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν

1143 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 1160 οἴμοι μοι. / ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ, φεῦ
 1179 οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς
 1409 οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 1479 οἴμοι, ξυνήκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως

Οἰδίπους Τύραννος

744 οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἑμαυτὸν εἰς ἄρας
 1316 οἴμοι, οἴμοι μάλ' αὐθις· οἶον εἰσέδου μ' ἄμα

Ἄντιγόνη

933 οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 1105 οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
 1270 οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν
 1271 οἴμοι, / ἔχω μαθῶν δειλαιοσ· ἐν δ' ἐμῶ κάρᾳ
 1275 οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαρὰν

Τραχίνιαι

375 οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος;
 971 οἴμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μέλεος
 972 τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
 986 ὀδύνας; οἴμοι <μοι> ἐγὼ τλάμων
 1145 οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν

Φιλοκτήτης

332 οἴμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἄν μάθω
 416 οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 426 οἴμοι, δὴ' αὖ τῶδ' ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
 622 οἴμοι τάλας· ἦ κεῖνος, ἢ πᾶσα βλάβη
 788 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας
 978 οἴμοι· πέπραμαι κάπολωλ'· ὄδ' ἦν ἄρα
 995 οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
 1123 οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

820 οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν
 828 οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
 1399 οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας
 1400 οἴμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὀδοῦ τέλος
 1427 οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων

Ἄλκηστις

258 οἴμοι· πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν

Μήδεια

117 μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι, / τέκνα, μή τι πάθηθ' ὡς ὑπεραλγῶ
 1210 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον

Ἡρακλεῖδαι

433 οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με

Ἰππόλυτος

799 οἴμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
 874 οἴμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῶ κακὸν
 1350 ἀπόλωλα τάλας, οἴμοι μοι
 1454 οἴμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε κάγαθῆς

Ἄνδρομάχη

394 οἴμοι κακῶν τῶνδ' ὦ τάλαιν' ἐμῆ πατρὶς
 443 οἴμοι· τί δῆτά σ' οὐ καταστένω, τέκνον;
 846 οἴμοι πότμου. / ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 1066 οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος

Ἐκάβη

180 οἴμοι τέκνον. / ΠΟ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακὰ
 681 οἴμοι, βλέπω δὴ παιδ' ἐμὸν τεθνηκότα
 812 οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 1252 οἴμοι, γυναικός, ὡς ἔοιχ', ἡσώμενος
 1255 οἴμοι τέκων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

769 οἴμοι· πόσω σφιν συνθανεῖν ἄν ἤθελον
 1139 βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσὶν· οἴμοι πάτερ

Ἡρακλῆς

1050 ἐγείρετε. ΧΟ. οἴμοι. / φόνος ὅσος ὄδ' ΑΜ. ἄ ἄ, διά μ' ὀλεῖτε
 1374 οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ, / ὡς ἀθλίως πέπραγα κάποζεύγνυμαι

Ἴων

902 οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει / πτανοῖς ἀρπασθεῖς θοίνα / παῖς μοι καὶ σοί
 966 οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται

Τρωάδες

115 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων / πλευρῶν θ' ὡς μοι πόθος εἰλίξαι
 176 οἴμοι. τρομερὰ σκηναὶς ἔλιπον
 345 ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον
 578 οἴμοι. ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις;
 720 οἴμοι, γάμων τόδ' ὡς κλύω μείζον κακὸν
 796 οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
 1230 ΧΟ. νεκρῶν ἱακχον. ΕΚ. οἴμοι. /
 1231 ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

201 οἴμοι τοῦ καταφθιμένου / τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα
 215 οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων
 1109 οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

155 οἴμοι <μοι> φροῦδος γέννα
 186 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων

187 ἔρρει φῶς σκῆπτρόν, <τ'> οἴμοι
 216 νύμφαιον, οἴμοι, δύσσυμφον
 361 οἴμοι (κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ)
 855 οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὄραν ἐκεῖ

Ἑλένη

1205 οἴμοι, δοκῶ μὲν κάμὸν ᾧδ' ἔχειν πόσιν

Φοίνισσαι

1345 οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας
 1346 οἴμοι κακῶν δύστηνος, ᾧ τάλας ἐγώ

Ὀρέστης

412 οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας
 722 οἴμοι, προδέδομαι, κούκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες
 859 οἴμοι· προςῆλθεν ἐλπίς, ἦν φοβουμένη

Βάκχαι

1248 οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

136 οἴμοι, γνώμας ἐξέεσαν, / αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν

Σφήκες

1449 οἴμ', ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις

Θεσμοφοριάζουσαι

754 οἴμοι τέκνον. δὸς μοι σφαγεῖον, Μανία

2. θυμός

Αἴας

367 οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα
 791 οἴμοι, τί φῆς, ἄνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;

Ἀντιγόνη

49 οἴμοι· φρόνησον, ᾧ κασιγνήτη, πατῆρ
 86 οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔση

Τραχίνια

1133 οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

Ἴων

832 οἴμοι, κακούργους ἄνδρας ὡς ἀεὶ στυγῶ

Ἀχαρνῆς

590 οἴμ' ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ᾧ Λάμαχε
 1081 οἴμοι κακοδαίμων, καταγελαῖς, ἤδη σύ μου
 1116 οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ

Ἴππης

183 οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτόν οὐ φῆς ἄξιον;
 998 οἴμ' ὡς χεσεῖω, κούχ ἅπαντας ἐκφέρω

Νεφέλαι

57 οἴμοι. τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;

Ὅρνιθες (και αηδία)

1501 οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς

3. απορία

Αἴας

809 οἴμοι, τι δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον.
 920 οἴμοι, τι δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
 1024 οἴμοι, τι δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ

Οἰδίπους Τύραννος

1419 οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;

Φιλοκτήτης

969 οἴμοι, τί δράσω; μήποτ' ὄφελον λιπεῖν
 1063 οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; Σὺ τοῖς ἐμοῖς
 1350 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

1254 οἴμοι, τί δράσω; πότερα τάμαυτοῦ κακὰ

Ἄλκηστις

380 οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονοῦμενος;

Μήδεια

1271 οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

Ἰππόλυτος

1051 οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
 1446 οἴμοι, τέκνον, τί δρᾶς με τὸν δυσδαίμονα;

Ἐκάβη

419 οἴμοι· τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;
 712 οἴμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι κτανῶν;

Ἡρακλῆς

1157 οἴμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν

Ἴων

1113 οἴμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμμεθα

Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)

243 οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἔστι φίλτερον;

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις

291 οἴμοι, κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄρα̃ν
1028 οἴμοι, διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;

Φοίνισσαι

1310 οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἑμαυτὸν ἢ πόλιν

Ὀρέστης

849 οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισε νιν;
1610 οἴμοι, τί δράσω; ΟΡ. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολῶν...

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

442 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξωμαι πόθεν;

Κύκλωψ

193 οἴμοι· Κύκλωψ ὄδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

Νεφέλαι

844 οἴμοι· τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρὸς

Λυσιστράτη

945 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω

4. τρόμος

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

1475 οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβῆ; τίν' ἀγνοεῖς;

Οἰδίπους Τύραννος

1169 οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν

Ὀρέστης

253 οἴμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταρασσεται

Εἰρήνη

173 οἴμ' ὡς δέδοικα, κούκέτι σκώπτων λέγω

5. ἐκπληξη

Οἰδίπους Τύραννος

1033 οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

Ἀντιγόνη

320 οἴμ' ὡς λάλημα δηλὸν ἐκπεφυκὸς εἶ

839 οἴμοι γελῶμαι.

1294 οἴμοι, / κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας (θλίψη)

Τραχίνια

741 οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

1203 οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἶά μ' εἴργασαι

1206 οἴμοι μάλ' αὐθις, οἶά μ' ἐκκαλῆ, πάτερ

1230 οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν

1241 οἴμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις

Φιλοκτήτης

363 οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον
 917 οἴμοι, τί εἶπας; ΝΕ. μὴ στέναζε πρὶν μάθης
 976 οἴμοι, τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;

Μήδεια

1310 οἴμοι, τί λέξεις; ὡς μ' ἀπόλεσας, γύναι

Ἰππόλυτος

309 οἴμοι. ΤΡ. θιγγάνει σέθεν τόδε; (θλίψη)
 353 οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπόλεσας
 1064 οἴμοι, τὸ σεμνόν ὡς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν

Ἄνδρομάχη

70 οἴμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον;

Ἐκάβη

511 οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

156 οἴμοι; διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην

Ἡρακλῆς

1132 οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας; (τρόμος)
 1146 οἴμοι· τί δήτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς

Ἴων

923 οἴμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται

Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)

290 οἴμοι, τόδ' οἶον εἶπας· ... αἴσθησις γὰρ οὖν

Φοίνισσαι

1332 οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἴσορῶ τόδε

Βάκχαι

805 οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον ἕς ἐμὲ μηχανᾶ

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

742 οἴμοι· μάτην ἦξ' ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην

Κύκλωψ

589 οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα
 687 οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς

Ἰππῆς

97 οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;
 464 οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

Νεφέλαι

729 κάπαιόλημ'. ΣΤ. οἴμοι τίς ἄν δῆτ' ἐπιβάλοι
 791 οἴμοι. τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 1238 οἴμ' ὡς καταγελαῖς. ΣΤ. ἔξ χοῶς χωρήσεται.
 1476 οἴμοι παρανοίας, ὡς ἐμαινόμεν ἄρα
 1497 οἴμοι· τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

Σφήκες

24 οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
 137 οἴμοι. ΣΩ. τί ἐστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται
 696 ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα
 713 οἴμοι, τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται;
 849 οἴμοι, διατρίβεις κάπολεις τριψημερῶν
 995 πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; οἴμοι. ποῦ 'σθ' ὕδωρ;

Εἰρήνη

1245 οἴμοι καταγελαῖς. ΤΡ. ἀλλ' ἔτερον παραινέσω
 1255 οἴμ' ὡς κρανοποῖ', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν

Ὅρνιθες

12 οἴμοι. ΠΙ. σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι
 145 παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς
 307 ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι

Λυσιστράτη

462 οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικὸν

Θεσμοφοριάζουσαι

780 κήρυκας ἐμῶν μόχθων. οἴμοι, / τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρὸν
 920 οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
 1212 οἴμ' ὡς ἀπόλωλο. ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
 1216 οἴμοι, / τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι'; Ἀρταμουξία

Βάτραχοι

309 οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτί προσέπεσεν;
 657 οἴμοι. ΑΙ. τί ἐστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε

Ἐκκλησιάζουσαι

1021 οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι

6. οἶκτος**Ἄντιγόνη**

82 οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου
 554 οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

7. αγανάκτηση**Ἄλκηστις**

914 δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον
 1064 οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων

Μήδεια

1371 οἶδ' εἰσίν, οἴμοι, σῶ κάρα μιάστορες

Ἡρακλεῖδαι

224 ἰκέτας ἀλήτας συγγενεῖς –οἴμοι, κακῶν

Ἰππόλυτος

1312 οἴμοι. ΑΡ. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος

Ἀνδρομάχη

384 οἴμοι, πικράν κλήρωσιν αἴρεσίν τέ μοι

435 οἴμοι· δόλω μ' ὑπήλθες, ἠπατήμεθα

693 οἴμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται

Ἐκάβη

191 οἴμοι, μάτερ, πῶς φθέγη;

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

1080 οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε

Ἡρακλῆς

1340 οἴμοι· πάρεργα < > τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν

Ἴων

359 οἴμοι· προσωδὸς ἢ τύχη τῶμῳ πάθει

Τρωάδες

1187 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ

8. χαρά**Ἀχαρνῆς**

67 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. ΔΙ. οἴμοι τῶν δραχμῶν

Νεφέλαι

773 ΣΩ. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἴμ', ὡς ἤδομαι

Εἰρήνη

425 οἴμ', ὡς ἐλεήμων εἶμ' αἰετῶν χρυσίδων

Θεσμοφοριάζουσαι

1185 οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη

9. πόνος**Ἀχαρνῆς**

105 οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δ' αὖ λέγει;

163 ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι

174 οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα

209 ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν

473 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην

1018 οἴμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

1036 οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν
1116 οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ

Ἰπιῆς

139 ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νῆ Δί'. ΝΙ. οἴμοι δείλαιος
234 οἴμοι κακοδαίμων ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται
340 οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω
752 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
858 οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
887 οἴμοι τάλας, οἷσις πιθηκιομοῖς με περιελαύνεις
1200 οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφήρπασας
1206 οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι
1218 ὀρθῶς <τάδ'>; ΔΗ. οἴμοι, τῶν ἀγαθῶν ὄσων πλέα
1243 οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγὼ
1248 οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον

Νεφέλαι

23 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας
256 ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες
504 οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνής γενήσομαι
742 ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν . ΣΤ. οἴμοι τάλας
1324 οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου
1473 διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δείλαιος

Σφήκες

40 ἴστη βόειον δημόν. ΞΑ. οἴμοι δείλαιος
165 ΞΑ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος
202 ἀνύσας τι προσκύλισον. ΣΩ. οἴμοι δείλαιος
207 οἴμοι κακοδαίμων· στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται
1150 καὶ στήθ' ἀναμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος
1417 οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον

Εἰρήνη

79 οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες
233 μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. ΤΡ. οἴμοι δείλαιος
257 ὡς δριμύς. οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα
280 οἴμοι τάλας. οἴμοι γε κᾶτ' οἴμοι μάλα
1210 οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας

Ὄρνιθες

62 οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωῖ
86 οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολιοὺς μοῖχεται
990 οὐκ εἶ θύραζ'; ἐς κόρακας. ΧΡ. οἴμοι δείλαιος
1019 οἴμοι κακοδαίμων. ΠΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
1052 οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἔνταυθ' ἦσθ' ἔτι;
1260 οἴμοι τάλας. οὐκουν ἐτέρωσε πετομένη
1464 οἴμοι τάλας, μᾶστιγ' ἔχεις. ΠΙ. πτερῶ μὲν οὔν
1466 οἴμοι τάλας. ΠΙ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
1494 οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὲν ὄψεται
1646 οἴμοι τάλας οἶόν σε περισοφίζεται

Λυσιστράτη

382 οἴμοι τάλας. Χ.ΓΥ. μῶν θερμὸν ἦν;
 449 οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης
 845 οἴμοι κακοδαίμων, οἶος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει

Θεσμοφοριάζουσαι

232 οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι
 237 οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι
 241 οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες
 625 ΜΝ. ἢ δεῖν' ἔμοιγ'. ΚΛ. οἴμοι τάλας, οὐδὲν λέγεις
 1004 οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε

Βάτραχοι

33 οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
 196 οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
 307 οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδὼν
 926 ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας
 1214 οἴμοι πεπλήγημεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου

Ἐκκλησιάζουσαι

323 οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὦν ἠγόμην
 391 ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. ΒΛ. οἴμοι δεῖλαιος
 1051 πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕ. οἴμοι δεῖλαιος
 1093 οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας

Πλοῦτος

169 οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι
 389 οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡ. οἴμοι τῶν κακῶν
 850 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δεῖλαιος
 880 οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῶς;
 899 τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
 930 οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν
 934 οἴμοι περιεῖλημμαι μόνος. ΚΑ. νυνὶ βοᾶς;
 935 οἴμοι μάλ' αὐθις. ΚΑ. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον
 1125 ἐνίστε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οἴμοι τάλας
 1126 οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου
 1128 οἴμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον (ἐκπληξη)
 1132 οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσω κεκραμένης (ἐκπληξη)

οἴμοι, πανοίμοι**1. θλίψη****Χοηφόροι**

875 οἴμοι, πανοίμοι δεσπότης <πεπληγμένου>

ὀ ὀ ὀ, ἄ ἄ ἄ**1. θλίψη (ἴσως εκτεταμένος τύπος του ὀἄ)**

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

825 ὀ ὀ ὀ, ἄ ἄ ἄ ὄδε μάρπις νάιος γάιος

ὄ ὄ ὄ, παπαπαπαῖ**1. ἐκπληξη****Θεσμοφοριάζουσαι**

1191 ΤΟ. ὄ ὄ ὄ, παπαπαπαῖ, / ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις

ὄτ(τ)οτοῖ**1. πόνος, θλίψη****Πέρσαι**

268 ὄτοτοτοῖ, μάταν

274 ὄτοτοτοῖ, φίλων

918 ὄτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς

1044 ὄτοτοτοτοῖ. / βαρεῖά γ' ἄδε συμφορὰ

1051 ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις. / ὄτοτοτοτοῖ.

Ἰκέτιδες (Αισχύλος)

889 ὄναρ ὄναρ μέλαν, / ὄτοτοτοτοῖ.

899 ὄτοτοτοτοῖ, / μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ βοᾶν

Ἀγαμέμνων

1257 ὄτοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον, οἷ ἐγὼ ἐγὼ

Χοηφόροι

158 κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἄμαυρᾶς φρενός. / ὄτοτοτοτοτοτοῖ

Ἄνδρομάχη

1197 ὄττοτοτοτοῖ, θανόντα δεσπότην γόοις

1200 ὄττοτοτοτοῖ, διάδοχά <σοι> τάλας ἐγὼ

Ἡρακλῆς

875 ὄτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκείρεται

Ἴων

790 ὄτοτοτοῖ· τὸν δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλακ'

Τρωάδες

1287 ὄτοτοτοτοῖ. / Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα

1294 ὄτοτοτοτοῖ. / λέλαμπεν Ἴλιος

Φοίνισσαι

1530 ὄτοτοτοῖ, λειπε σοὺς / δόμους, ἀλαδὸν ὄμμα φέρων

Ὀρέστης

1390 ὄττοτοῖ· ἰαλέμων ἰαλέμων / Δαρδανία τλάμων

ὄτ(τ)οτοῖ ὄτ(τ)οτοῖ

1. πόνος, θλίψη
Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)
 1245 ὄτ(τ)οτοῖ <ὄτ(τ)οτοῖ>

ὄτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ

1. απόγνωση
Ἀγαμέμνων
 1072 ὄτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ
 1076 ὄτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ

παπαῖ

1. πόνος
Πέρσαι
 1032 καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν (έμμεση εκφορά)

Φιλοκτήτης
 745 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ,
 ἀπαππαπαπαῖ, παππαπαππαπαπαπαῖ
 754 πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαῖ
 786 παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάση κακὰ (σωματικός)
 793 παπαῖ μάλ' αὐθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται (σωματικός)
 895 παπαῖ· τι δῆτ' ἄ<v> δρῶμ' ἐγὼ τούνθενδε γε;

Ἄλκηστις
 226 παπαῖ /ὦ παῖ Φέρητος, οἶ' ἔπρα- / ξας δάμαρτος σᾶς στερεῖς

Λυσιστράτη
 215 ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἐστυκῶς. παπαῖ, /
 ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα, ὦ Λυσιστράτη

2. αποτροπιασμός
Ἀγαμέμνων
 1256 παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι

Εὐμενίδες
 262 δυσαγκόμιστον, παπαῖ

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)
 866 ἄτερ ἐμᾶν χερῶν / ΧΟ. παπαῖ. / ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ
 544 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας, ἐπὶ νόσῳ νόσον

Ἡρακλῆς

1120 παπαῖ, τόδ' ὡς ὑποπτον ἠνίξω πάλιν

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

655 παπαῖ· τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σὲ δ' ἤνεσα

3. ἐκπληξη

Κύκλωψ

110 παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ

572 παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

4. θλίψη

Πλοῦτος

220 παπαῖ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους

παπαῖ, φεῦ

1. πόνος

Φιλοκτήτης

785 παπαῖ, φεῦ· / παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάση κακὰ

παπαιάξ

1. ευχάριστη ἐκπληξη

Κύκλωψ

153 ΟΔ. ἰδοῦ. ΣΙ. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει

Λυσιστράτη

924 ἰδοῦ. / παπαιάξ. ἦκέ νυν ταχέως πάνυ

παπαπαῖ

1. ἐκπληξη

Κύκλωψ

503 παπαπαῖ· πλέως μὲν οἴνου / γάνυμαι <δὲ> δαιτὸς ἦβαι

παππάξ παππάξ

Ηχομιμητικό.

Νεφέλαι

390 ἀτρέμας πρῶτον, παππάξ παππάξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ· /
χῶταν χέζω, κομιδῆ βροντᾶ, παπαπαππάξ, ὥσπερ ἐκεῖναι

πόποι δᾶ

1. τρόμος

Χοηφόροι

405 πόποι δᾶ νερτέρων τυραννίδες

ΠΟΠΟΪ**1. πόνος****Πέρσαι**

550 Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ

560 νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ

ῥυππαπαῖ

Κραυγή των ναυτικών.

Σφήκες

909 ἔργων δέδρακε κάμῃ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ

Βάτραχοι

1073 οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ «ῥυππαπαῖ» εἰπεῖν

τῆ

Χρησιμοποιεῖται για να επιστήσει την προσοχή.

Ὁμήρου Ἰλιάς

Ε219 τῆ νῦν τοῦτον ἰμάντα τεῶ ἔγκάτθεο κόλπῳ

Ψ618 τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω

Ω287 τῆ σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι

Ὁμήρου Ὀδύσεια

ε346 τῆ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσαι

θ477 κῆρυξ, τῆ δῆ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι

ι347 Κύκλωψ, τῆ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα

κ287 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης

τήνελλα (καλλίνικος)**1. λατρευτική κραυγή****Ἀρχίλοχος Ὕμνος εἰς Ἡρακλῆν**

1.4 τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις

2. κραυγή νίκης**Ὅρνιθες**

1764 τήνελλα καλλίνικος, ὦ / δαιμόνων ὑπέρτατε

Ἀχαρνῆς

1227 ΔΙ. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος

1228 ΧΟ. τήνελλα δῆτ', εἶπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος

1229 ΔΙ. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγγέας ἄμυστιν ἐξέλαψα

1230 ΧΟ. τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβῶν τὸν ἄσκον

1231 ΔΙ. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες· ὦ τήνελλα καλλίνικος

1232 ΧΟ. ἄλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν / τήνελλα καλλίνικον ἄ- /
δοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκον

ΤΟΤΟΪ**1. πόνος****Πέρσαι**

551 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοΪ

561 νᾶες δ' ἀπώλεσεν, τοτοΪ

Τραχίνια

1010 ἦπταί μου, τοτοτοΪ, ἦδ' αὐθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ

τοφλαττοθρατ**Ηχομιμητικό του ήχου της λύρας.****Βάτραχοι**

1286 τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ

1288 τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ

1290 τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ

1292 τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ

1295 τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ

ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ**1. αποτροπιασμός****Πλούτος**

895 ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ. / ΚΑ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι;

φεῦ**1. λύπη****Πέρσαι**

285 φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος

569 τοῖ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ

576 γναπτόμενοι δ' ἀλί δεινᾶ, φεῦ

Ἀγαμέμνων

1143 ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίνοις φρεσὶν

1448 φεῦ, τίς ἄν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος

Χοηφόροι

194 φεῦ. εἶθ' εἶχε φωνήν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην

Εὐμενίδες

811 ἐν γᾶ τᾶδε, φεῦ

837 ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ

839 ἀτίετον μύσος, φεῦ

871 ἀτίετον μύσος, φεῦ

Αἴας

1266 φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

828 φεῦ. ΧΟ. μηδὲν μέγ' αὔσης

842 φεῦ. ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ / ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναι

Ἀντιγόνη

1048 φεῦ· / ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται

Τραχίνια

987 ἢ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει. φεῦ

Φιλοκτήτης

1019 φεῦ. / ὄλοιο· και τοι πολλάκις τόδ' ηὔξαμην

Ἰππόλυτος1078 φεῦ· / εἴθ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον /
στάνθ', ὡς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ

1145 ἔτεκες ἀνότατα· φεῦ· / μανίω θεοῖσιν

1415 φεῦ· / εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος

Ἐκάβη55 φεῦ· / ὦ μήτερ, ἦτις ἐκ τυραννικῶν δόμων /
δούλειον ἦμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς

864 φεῦ. / οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·

956 φεῦ· / οὐκ ἔστιν πιστὸν οὐδέν, οὔτ' εὐδοξία

Ἴων

330 φεῦ· / πέπονθέ τις σῆ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή.

960 φεῦ· / τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μάλλον σέθεν

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

472 φεῦ· / τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε

Ὀρέστης

161 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων. / ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν

327 φεῦ μόχθων, οἶων, ὦ τάλας, / ὀρεχθεῖς ἔρρεις

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

1124 φεῦ· / τίν' ἄν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;

2. ἐκπληξη**Βακχυλίδης Διθύραμβοι**

17.119 νᾶα πάρα λεπτόπρυμνον φάνη· φεῦ, / οἷαισιν ἐν φροντίσι Κνώσιον

Πέρσαι

725 φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς

Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

597 φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)

920 φεῦ τῆς ἀνοίας, ὡς σ' ἐποικτίρω πάλαι

Ἄλκηστις

536 φεῦ. / εἴθ' ἠϋρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον
719 φεῦ. / εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρεῖαν ποτὲ
1102 φεῦ. / εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λαβῆς ποτε

Ἴππόλυτος

345 φεῦ. / πῶς ἄν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν; (ἀνυπομονησία)

Ἴων

1516 φεῦ. / ἄρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς /
ἐνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

262 φεῦ. / γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον
282 φεῦ. / εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε (ειρωνεία)
367 φεῦ. / οὐκ ἔστ' ἀκριβῆς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις

559 φεῦ. / ὡς εὖ κακὸν δίκαιον ἐξεπράξατο
627 φεῦ. / πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν;

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

710 φεῦ. / σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδοὺς σοφώτερος (θαυμασμός)

3. θαυμασμός**Πέρσαι**

739 φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πράξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν

Ἡρακλεΐδαι

552 φεῦ. / ὄδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος

Ὀρέστης

1155 φεῦ. / οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

977 φεῦ. / πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις

4. ἀγανάκτηση**Ἡλέκτρα (Σοφοκλής)**

1021 φεῦ. / εἴθ' ὠφελὲς τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
1183 φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς

Ἀντιγόνη

323 φεῦ. / ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν

Φιλοκτήτης

1302 ΝΕ. οὐκ ἄν μεθείην. ΦΙ. φεῦ. τί μ' ἄνδρα

Ἡρακλείδαι

718 φεῦ· / Ζεὺς ἐξ ἑμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς

740 φεῦ· / εἴθ', ὦ βραχίων, οἶον ἠβήσαντά σε /
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἠνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ**Ἰππόλυτος**

925 φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον

936 φεῦ τῆς βροτείας· -ποῖ προβήσεται;- φρενὸς

Ἡρακλῆς

1397 φεῦ· / αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν

Ἴων

1312 φεῦ. / δεινόν γε θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς /

ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

968 φεῦ· / πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἢ μ' ἔθρεψε κᾶτεκεν;

Φοίνισσαι

1740 φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν / AN. ἐς πατρός γε συμφορὰς / εὐκλεᾶ με θήσει

Ὀρέστης

1052 φεῦ· / πῶς ἄν ξίφος νῶ ταῦτόν, εἰ θέμις, κτάνοι

Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι

665 φεῦ· / εἴθ' ἦν καλόν μοι σοί τα' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ

5. αποστροφή/αποτροπιασμός**Μήδεια**

496 φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἦς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου

6. μετάβαση**Ἡρακλῆς**

217 φεῦ· / ὦ γαῖα Κάδμου καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίζομαι

460 φεῦ· / ἦ πολὺ γε δόξης ἐξέπεσον εὐέλπιδος

7. κατάπληξη**Φιλοκτήτης**

234 ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν /

πρόσφεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ (χαρά)

Ἀχαρνῆς

457 φεῦ. / εὐδαιμονίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτὲ

Νεφέλαι

41 φεῦ. / εἴθ' ὦφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς

Λυσιστράτη

256 ἢ πόλλ' ἄελλπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ /
 ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
 312 θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιᾶξ

Βάτραχοι

141 φεῦ. / ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῷ

Πλούτος

362 φεῦ, / ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενὸς

φεῦ φεῦ

1. λύπη

Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας

135 σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον

1054 φεῦ φεῦ. / ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς / Κῆρες Ἐρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

Ἀγαμέμνων

1483 φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον

Χοηφόροι

396 φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας;

Προμηθεὺς Δεσμώτης

98 φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν το τ' ἐπερχόμενον

124 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὐτὸ κινάθισμα κλύω

Οἰδίπους Τύραννος

316 φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη

964 φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις

Ἀντιγόνη

1300 φεῦ φεῦ, μάτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον

Ἄλκηστις

874 φεῦ φεῦ. / ΧΟ. τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὠφελεῖς

891 φεῦ φεῦ. / ΧΟ. τλᾶθ' οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας

2. αγανάκτηση

Αἴας

958 πολὺν γέλωτα, φεῦ, φεῦ / ξύν τε διλποῖ βασιλῆς / κλύοντες Ἀτρεΐδαι

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

764 φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηται τοῖς πάλαι

1161 ὦ δέμας οἰκτρὸν. φεῦ, φεῦ

Οἰδίπους Τύραννος

1324 φεῦ φεῦ, / οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς

Τραχίνια

1017 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ. /
ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

520 φεῦ φεῦ. / ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρῆζεις
1748 φεῦ φεῦ, ποῖ μὀλωμεν, / ὦ Ζεῦ;

Μήδεια

146 φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαιίμαν
292 φεῦ φεῦ. οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλαίικς, Κρέον /
ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἴργασται κακὰ
330 φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα
358 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων
1040 φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα;

Ἰππόλυτος

242 φεῦ φεῦ, τλήμων. / μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλήν
870 φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους
1358 φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμα, δμῶες

Ἀνδρομάχη

183 φεῦ φεῦ· / κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον ἔν τε τῷ νέῳ

Ἡρακλῆς

1028 φεῦ φεῦ· / ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα / κλίνεται ὑψιπύλων δόμων

Τρωάδες

190 φεῦ φεῦ. / τῷ δ' ἄ τλάμων / ποῦ πᾶ γαίας δουλεύσω γραῦς
584 φεῦ φεῦ. ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν / ΑΝ. κακῶν. ΕΚ. οἰκτρὰ τύχα

Ἥλέκτρα (Ευριπίδης)

120 φεῦ φεῦ σχετλίων πόνων / καὶ στυγεράς ζόας
244 φεῦ φεῦ· τί δ' αὖ σοῦ σῶ κασιγνήτῳ, δοκεῖς;
1327 φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις

156 φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων
861 φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ <νων· οἴμοι>
576 φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἱ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
652 ὦ σχέτλιοι πομπαί, -φεῦ φεῦ- / <δύο> διολλῦσαι. αἰαῖ

Ἑλένη

229 φεῦ φεῦ, τίς ἢ Φρυγῶν / ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν
777 φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον

Φοίνισσαι

246 Φοίνισσα χώρα. φεῦ φεῦ. / κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα /
τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἴους
1425 φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσον στένω

Βάκχαι

1259 φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἶ' ἐδράσατε

Ῥήσος

728 ἰώ, ἰώ, δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ

3. αποτροπιασμός**Ἄγαμέμνων**

1306 φεῦ φεῦ. / ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας, εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος;

Οἰδίπους Τύραννος

1303 φεῦ φεῦ, δύσταν'· ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν

Μήδεια

1393 φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ

4. ἐκπληξη**Ἄλκηστις**

727 φεῦ φεῦ· τὸ γήρας ὡς ἀνειδείας πλέων

Ἡρακλεῖδαι

535 φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον

Ἰππόλυτος

778 φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῆς οὐκέτ' ἔστι δὴ

Ἡρακλῆς

1195 φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφου;

Ἴων

1369 φεῦ φεῦ· κατ' ὄσσω ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ

Τρωάδες

618 φεῦ φεῦ· / ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος /
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα

Ὅρνιθες

162 φεῦ φεῦ· / ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει

5. στοχασμός**Ἰππόλυτος**

431 φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν

680 φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοῦ κατώρθωνται τέχναι

866 φεῦ φεῦ· τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς

Ἐκάβη

1238 φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα

Ἰκέτιδες (Ευριπίδης)

463 φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῶ

φεϋ δᾶ φεϋ δᾶ**1. απόγνωση****Φοίνισσαι**

1296 φεϋ δᾶ φεϋ δᾶ, δίδυμοι θήρες, / φόνιαι ψυχαὶ δορὶ παλλομένω

2. κατάπληξη**Λυσιστράτη**

198 φεϋ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω

φεϋ, παπαῖ**1. πόνος****Φιλοκτήτης**

792 στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἤδε. φεϋ, παπαῖ

φεϋ φεϋ, ἰὼ**1. θλίψη****Ἄντιγόνη**

1276 φεϋ φεϋ, ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι

φϋ (φϋ)

Ηχομιμητικό του ήχου του φυσήματος για το άναμμα της φωτιάς.

Λυσιστράτη

294 φϋ φϋ / ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ

304 φϋ φϋ / ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ

Θεσμοφοριάζουσαι

245 ἀποπεπόνηκας. MN. φϋ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου

ψύττα

Χρησιμοποιείται για να επιστήσει την προσοχή (ηχομιμητικό του ήχου με τον οποίο ο ποιμένας καλεί τα ζώα προς το μέρος του).

Κύκλωψ

49 ψύττ'· οὐ τᾶδ' οὐ; οὐ τᾶδε νεμῆ

64 < ψύττ'· οὐ τᾶδ' οὐ; οὐ τᾶδε νεμῆ

ῶ**1. λύπη****Ἄομήρου Ἰλιάς**

A414 ῶ μοι τέκνον ἐμόν, τι νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;

Π433 ῶ μοι ἐγών, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν

Σ6 ῶ μοι ἐγώ, τι τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

Σ18 ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς
 Σ54 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια
 Φ553 ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
 Χ99 ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω
 Ω201 ὦ μοι πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἦς τὸ πάρος περ
 Ω255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους

Ὀμήρου Ὀδύσσεια

ε408 ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
 ε465 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 λ216 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν
 ν200 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὔτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 τ363 ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
 υ209 ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν

Θέογνης Ἐλεγείαι

527 ὦ μοι ἐγών ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο

Ἐπτά ἐπὶ Θήβας

946 ἔχουσι μοῖραν λαχόντες ὦ μέλαιοι

Χοηφόροι

942 ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων

Εὐμενίδες

357 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι

Αἴας

372 ὦ δύσμορος, ὅς χεροῖν

Τραχίνια

971 οἴμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μέλεος

Φιλοκτήτης

1083 σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας /
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνείση

Ἰππόλυτος

362 αἴες ὦ, ἔκλυες ὦ / ἀνήκουστα τᾶς / τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας;

Ἐκάβη

475 ὦ μοι τεκέων ἐμῶν, / ὦμοι πατέρων χθονὸς

Ἡλέκτρα (Ευριπίδης)

112 σύντειν' (ὥρα) ποδὸς ὄρμάν· ὦ, / ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα

2. ἐκπληξη

Ὀμήρου Ἰλιάς

Θ152 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες

Όμηρου Όδύσσεια

ν168 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
ο326 ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα

Θέογνης Ἐλεγείαι

1173 ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσὶν· ἦ πολὺ κρείσσω

Ἐκάβη

1092 ὦ ἴτε· μόλετε πρὸς θεῶν

Τρωάδες

335 βόασον ὑμέναιον ὦ μακαρίαις ἀοιδαῖς / ἰαχαῖς τε νύμφαν

Βάκχαι

590 σέβετε νιν. σέβομεν ὦ. / εἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα

Εἰρήνη

460 ὦ εἶα / ΧΟ. εἶα μάλα

461 ὦ εἶα / ΧΟ. εἶα ἔτι μάλα

463 ὦ εἶα, ὦ εἶα / ΤΡ. ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως

468 εἶα ὦ / ΧΟ. <ἀλλ'> ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφῶ

486 ὦ εἶα / ΤΡ. εἶα μάλα

488 ὦ εἶα / ΤΡ. εἶα, νῆ Δία

495 εἶα ὦ / ΧΟ. ὡς κακόνιοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν

517 ὦ εἶα νυν, ὦ εἶα πᾶς

518 ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα

519 ὦ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς

Βάτραχοι

921 ὦ παμπόνηρος, οἶ' ἄρ' ἐφεναικίζομην ὑπ' αὐτοῦ

Λυσιστράτη

1209 ΑΘ. ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχροῦ γ' ἐπάθομεν

3. Θυμός**Όμηρου Ἰλιάς**

Α149 ὦ μοι ἀναιδείην ἐπειμένε κερδαλεόφρον

Δ370 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο

Η96 ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιΐδες οὐκέτ' Ἀχαιοὶ

Π49 ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες οἶον ἔειπες

Βάτραχοι

269 ὦ παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τὼ κωπίῳ

4. ἔκκληση**Ἐκκλησιαζουσαι**

160 ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ

970 εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δε μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω

Λυσιστράτη

1269 ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ' ὦ
1304 ὦ εἶα κοῦφα πάλλων

ὦή

Χρησιμοποιείται για να προσελκύσει την προσοχή σε κάτι.

Εὐμενίδες

94 εὐδοιτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;

Ἡρακλῆς

1106 ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν

Ἴων

907 ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ / ὅστ' ὀμφὰν κληροῖς

Ἑλένη

435 ὦή· τίς ἄν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι

1180 ὦή, χαλᾶτε κληῖθρα· λύεθ' ἵππικὰς

Φοίνισσαι

269 ὦή, τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα;

1067 ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ;

1069 ὦή μάλ' αὐθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως

Κύκλωψ

51 ὦή, ρίψω πέτρον τάχα σου

66 ὦή, ρίψω πέτρον τάχα σου

ὦιμοι

1. θλίψη

Θέογνης Ἐλεγείαι

1318 ὦιμοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς

ὦιμ(ε)

1. θλίψη

Σαπφώ, απ. 94

4 ὦιμ' ὡς δεῖνα πεπ[όνθ]αμεν

ὦμοι

1. θλίψη

Πέρσαι

253 ὦμοι, κακὸν μ[εν πρῶτον ἀγγέλλειν κακὰ

Ἐπτά ἐπὶ Θήβας

655 ὦμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι

Άγαμέμνων

1045 ὦμοι τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην
 1343 ὦμοι, πέπληγμαὶ καιρίαν πληγὴν ἔσω
 1344 ὦμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος
 1494 ὦμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
 1518 ὦμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

Αἴας

227 ὦμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον
 233 ὦμοι· κείθεν κείθεν ἄρ' ἡμῖν
 340 ὦμοι τάλαιν'· εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ
 900 ὦμοι ἐμῶν νόστων
 901 ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ
 909 ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἶος ἄρ' αἰμάχθης
 946 ὦμοι, ἀναλήτων
 980 ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης
 1205 ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀνέπαυσεν ὦμοι

Ἥλέκτρα (Σοφοκλής)

1414 ὦμοι πέπληγμαὶ. / ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν
 1415 ὦμοι μάλ' αὖθις. / ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ

Ἀντιγόνη

1265 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων
 1317 ὦμοι μοι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 1341 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω

Φιλοκτήτης

796 ὦμοι μοι. / ὦ Θάνατε Θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
 934 ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι
 1086 ὦμοι μοὶ μοι. / ὦ πληρέστατον αὖλιον / λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν
 1229 τὸν ποῖον; ὦμοι· μῶν τι βουλευῆ νέον;
 1265 ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

202 ὦμοι δύσφρονος ἄτας
 213 τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω;
 216 ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
 518 ὦμοι. / ΧΟ. στέρξον, ἰκετεύω
 1713 ὦμοι, γὰς ἐπὶ ξέ- / νας θανεῖν ἔχρηζες

Μήδεια

1399 ὦμοι, φιλίου χρήζω στόματος

Ἴππόλυτος

817 ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὦ τάλας

Ἄνδρομάχη

513 ὦμοι μοι, τί πάθω; τάλας

535 ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
 1070 ὦμοι μοι / οἴας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἤκω τύχας
 1173 ὦμοι ἐγώ, κακὸν οἶον ὀρῶ τόδε
 1206 [ὦμοι μοι, ταλαίπωρον ἐμῆ]

Ἐκάβη

158 τᾶς οὐ φερτᾶς; ὦμοι μοι. / τίς ἀμύνει μοι; ποία γενεά, / ποία δὲ πόλις;
 476 ὦμοι πατέρων χθονός θ' / ἅ καπνῶ κατερείπεται
 1035 (ἐνδοθεν) ὦμοι, / τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας
 1037 ὦμοι μάλ' αὐθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς
 1056 ὦμοι ἐγώ, πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω
 1098 ὦμοι ἐμᾶς λῶβας. / ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ;
 1124 ὦμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;

Ἡρακλῆς

1066 ΧΟ. τέκνων ὄλεθρον. ΑΜ. ὦμοι

Ἴων

763 ὦμοι, θάνοιμι. / ΠΡ. θύγατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' /
 ἐγὼ συμφορᾶς, ἔλαβον ἔπαθον ἄχος
 984 ὦμοι, κακίζη· φέρε, σὺ νῦν βούλευέ τι
 1473 ὦμοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;

Τρωάδες

138 ὦμοι, θάκους οἴους θάσσω, / σκηναῖς ἐφέδρους Ἀγαμεμνονίαις
 251 ἦ τᾶ Λακεδαιμονία νύμφα / δούλαν; ὦμοι μοι

Ἑλένη

540 ὦμοι, πόθ' ἤξεις, ως ποθεινὸς ἄν μόλοις.
 676 ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνᾶν
 688 ὦμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν λόγος;

Φοίνισσαι

1550 <ὦ> πάτερ, ὦμοι. / ΟΙ. ὦμοι ἐγὼ πάθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ' αὐτεῖν
 1551 ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ' αὐτεῖν
 1559 ὦ πάτερ, ὦμοι. / ΟΙ. αἰαῖ. ΑΝ. τί τόδε καταστένεις;

Ὀρέστης

1381 Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι / Φρύγιον ἄστου καὶ καλλίβωλον Ἴ- / δας ὄρος ἱερὸν

Ῥῆσος

902 ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλια
 903 φίλια κεφαλά, τέκνον, ὦμοι. / ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν

Θεσμοφοριάζουσαι

222 ὦμοι. ΕΥ. τί κέκραγας; ἐμβάλω σοι πάτταλον

2. σωματικός πόνος

Κύκλωψ

663 ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας

665 ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν

3. ειρωνεία

Τρωάδες

265 ὦμοι ἐγὼ· τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν

Κύκλωψ

228 ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας

4. χαρά

Νεφέλαι

925 ΑΔ. ὦμοι σοφίας – ΔΙ. ὦμοι μανίας –

1462 ὦμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δε

ὦ πόποι

1. θυμός

Ὅμηρου Ἰλιάς

B157 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη

H455 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες

Θ201 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ

O185 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν

P171 ὦ πόποι ἦ τ' ἐφάμην σὲ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων

Φ54 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι

Φ420 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη

Ὅμηρου Ὀδύσσεια

δ663 ὦ πόποι ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἔτελέσθη

ε286 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως

ρ248 ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδῶς

σ26 ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει

2. αγανάκτηση

Ὅμηρου Ἰλιάς

A254 ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει

H124 ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει

Φ229 ὦ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος οὐ σύ γε βουλάς

Ψ782 ὦ πόποι ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ

Ὅμηρου Ὀδύσσεια

α253 ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος

δ333 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

ν383 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο

φ249 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων

3. ἐκπληξη

Ὅμηρου Ἰλιάς

E714 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη

Θ352 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος οὐκέτι νῶϊ

Θ427 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος οὐκέτ' ἔγωγε

N99 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 O286 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 O467 ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
 X373 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι

Ἄομηρου Ὀδύσσεια

δ169 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ι507 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει
 ν140 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες
 ν172 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει

Ἄομηρικοὶ ὕμνοι

Εἰς Ἑρμῆν

219 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι

4. λύπη

Ἄομηρου Ἰλιάς

Ξ49 ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ρ629 ὦ πόποι ἤδη μὲν κε καὶ δε μάλα νήπιός ἐστι
 Σ324 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνω
 Υ293 ὦ πόποι ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο
 Υ344 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 Χ168 ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 Χ297 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν
 Ψ103 ὦ πόποι ἦ ῥα τίς ἐστι καὶ εἶν Ἀΐδαο δόμοισι

Ἄομηρου Ὀδύσσεια

λ436 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
 ν209 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 φ102 ὦ πόποι ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων

5. ἐπίπληξη

Ἄομηρου Ὀδύσσεια

ρ124 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ

6. διαμαρτυρία

Ἄομηρου Ὀδύσσεια

α32 ὦ πόποι, οἶον δὴ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται

7. ειρωνεία

Ἄομηρου Ἰλιάς

Β272 ὦ πόποι ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 Π745 ὦ πόποι ἦ μάλα' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾶ

Ἄομηρικοὶ ὕμνοι

Εἰς Ἑρμῆν

309 ὦ πόποι εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἐγὼ γε

8. πόνος

Πέρσαι

731 ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ
852 ὦ πόποι ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο

Εὐμενίδες

145 ἐπάθομεν πάθος δυσσακές, ὦ πόποι

Οἰδίπους Τύραννος

168 ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω

Τραχίνια

852 κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἶον

ὦ ἰοὺ ἰοὺ

1. αποτροπιασμός

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

220 ΟΙ. Λαΐου ἴστε τιν' ἔκγονον; ΧΟ. ὦ ἰοὺ ἰοὺ

ὦ φεῦ φεῦ

1. χαρά

Ὅρνιθες

1723 ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους

ὦ ὀπ

1. παράγγελμα για να αρχίσει η κωπηλασία (ηχομιμητικό)

Βάτραχοι

180 χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. / ΧΑΡΩΝ ὦπ, παραβαλοῦ

208 ὦ οπὸπ ὦ οπὸπ

2. με την έννοια της προστακτικής «σταμάτα»

Ὅρνιθες

1395 ὦπ. / ΚΙ. τὸν ἀλαδρόμον ἀλάμενος / ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην

ὦ ὦ

1. θλίψη

Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

224 ἰὼ, ὦ ὦ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὦ ὦ

Εἰρήνη

693 ὦ ὦ, / οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπτυθέσθαι σου

ὦ ὦ ὦ

1. θλίψη

Πέρσαι

985 ἔλιπες ἔλιπες; ὦ ὦ <ὦ> δάων

Ηχομιμητικά από «φωνές» ζώων.

Ηχομιμητικά του κελαηδήματος των πουλιών.

Ὄρνιθες

- 58 οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς <σ> ἐχρῆν ἐποποιῖ καλεῖν;
 59 ἐποποιῖ. Ποήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὐ / ἐποποιῖ
 227 ἐποποιῖ ποποποποποποποιῖ, / ἰὼ ἰὼ ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ, /
 ἴτω τις ὦδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων
 237 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ. / ὄσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
 260 τοροτοροτοροτοροτιξ, / κικκαβαῦ κικκαβαῦ, / τοροτοροτοροτορολιλιλίξ
 267 τοροτιξ τοροτιξ. / Πι. ὦγάθ', ἀλλ' <οὔν> οὔτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται
 738 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 741 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / ἐζόμενος μελίας ἐπιφυλλοκόμου
 743 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων /
 πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
 747 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ, / ἔνθεν ὡσπερὶ μέλιττα /
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων
 751 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
 770 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ /
 πτεροῖσι κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω
 773 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμὸν
 775 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοᾶ
 779 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ, / πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος
 784 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, / οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἦδιον ἢ φῦσαι πτερὰ

Ηχομιμητικά του κοάσματος των βατράχων.

Βάτραχοι

- 209 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ / βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 214 κοὰξ κοὰξ
 220 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 222 τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοὰξ
 225 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 226 ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοὰξ / οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοὰξ
 235 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 239 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 251 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 256 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 261 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ
 266 < βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ > / ἕως ἄν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοὰξ, /
 βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ / ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοὰξ

Ηχομιμητικό του γαβγίσματος του σκύλου.

Σφήκες

903 αὐ αὐ

Ηχομιμητικά της γλώσσας των βρεφών.

Νεφέλαι

1382 εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοῦς ἄν πιεῖν ἐπέσχον· /
μαμμᾶν δ' ἄν αἰτήσαντος, ἦκόν σοι φέρων ἄν ἄρτον